

cap de creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
any 11 - època 2 - número 64 - abril 2003 - exemplar gratuït

Viatge en tramvia

Eleccions 2003

Imaginant cançons

SERVEIS VETERINARIS D'ARGENTONA

TEL. 93 756 11 10

- **Vacunacions**
- **Desparasitacions**
- **Medicina Interna**
- **Cirurgia**
- **Anàlisis Clíniques**
- **Alimentació**
- **Microxip**
- **Servei a domicili**

**JA POT CONCERTAR
HORA DE VISITA !!**

General Moragues, 2 (davant dependències municipals)
ARGENTONA
vet.argentona@teleline.es

AISER

ARGENTONA, INSTAL·LACIONS I SERVEIS

ELECTRICITAT - AIGUA - GAS
CALEFACCIÓ - CLIMATITZACIÓ

TAMBÉ TENIM TELEFONIA MÒBIL I FIXA

Puig i Cadafalch, 7
ARGENTONA

Tel./Fax 93 797 01 23
E-mail: aiser@arrakis.es

Ven a conocer nuestras
ofertas de verano. No te
vayas de vacaciones sin
recargar tu móvil.

e9 **am9na**

Distribuidor oficial

ADVOCATS

ASSESSORS

Joan Carles Codina
Advocat col. 1452

Esther Escoda
Advocat col. 1491

Salvador Guillamón
Advocat col. 27.167

- Fiscal-Laboral-Comptable
- Assessorament d'empreses, Societats
- Impagats
- Cooperativisme i economia social
- Herències, separacions i divorcis

- Arrendaments
- Dret Urbanístic
- Penal
- Civil
- Accidents de circulació i indemnitzacions

Carrer Gran, 54 - Argentona - Tel. 937 974 015 / Fax 937 974 016
E-mail: escodacodina@retemail.es

Cap de Creus

Publicació bimestral de l'Ajuntament d'Argentona
Número 64 - Abril 2003 - 3.700 exemplars

Direcció, redacció, administració, publicitat
i distribució: edifici Velcro - Argentona.
Edita: Ajuntament d'Argentona. Regidoria de Mitjans
de Comunicació.

President: Antoni Soy.
Director: Xavier Lorente.
Consell de redacció: J. Bachs, J. Famadas, F. Molist
i A. Rodríguez.

Tots els grups amb representació en el ple poden
participar en el consell de redacció.
Col·laboradors: Grups Municipals de L'Entesa, PSC,
CiU i PP.

Cap de Redacció: Martí López.
Redacció: Gisela Rodríguez.
Rúbriques: Lluís Serra Morgan, Alfons Güell,
Joan Carles Codina.
Fotografies: Marc Duran, Martí López Vila,
Xavier Lorente.
Disseny: Núria Cusachs.
Idea: David Carmona i Núria Cusachs.
Comercial: Carles Carvajal.

Fotocomposició i impressió: Gràtiques Lloreda
C/ Girona, 56. Granollers

Dipòsit Legal: B-44.775-91

Sumari

PORTADA

La maqueta del tramvia sobre
75 rails.

Fotografia: Marc Duran.

6. Renovació a la Font Picant

El projecte AFDA, d'Escudé i Muncunill
Arquitectura i Urbanisme SL, ha resultat
el guanyador del concurs d'idees per reformar
la Font Picant.

7-9. 75 anys de tramvia

El 27 de maig de 1928 s'engegava la línia regular
de tramvies d'Argentona i Mataró. 75 anys després
els Amics del Tramvia d'Argentona ho celebren.

11-13. Arriben les municipals

25 de maig, dia clau. Argentona viurà una de les
eleccions municipals més mogudes dels darrers
anys. Ni més ni menys que sis partits es presenten
en aquests comicis.

19. Plataforma Can Doro

S'ha constituït la Plataforma en Defensa del Nucli
Històric, un grup de gent que s'oposa al projecte
de reforma de la zona de Can Doro plantejat per
l'Ajuntament. De moment ja han recollit més de
800 signatures en contra de l'enderroc.

23. Per fi el disc

Els Aqstics, el grup argentomataroní, ha tret al
mercat el seu primer disc, *Imagina*. El somni s'ha
fet finalment realitat amb un dels millors enginyers
de so i una discogràfica puntera com DiscMedi.

25. L'entrenador americà dels Llops

Des d'aquesta temporada un nord-americà dirigeix
els jugadors dels Llops d'Argentona. Gary Johnson
ha aconseguit un èxit impensable pel club: arribar
a semifinals.

Editorial

En aquest mitjà de locomoció es barrejaven sense problema obrers que anaven a treballar amb senyors de Barcelona que anaven a la seva torre d'estiueig o les bones relacions que tenien els clients amb els tramviàries.

El tramvia

Des de fa uns mesos molts argentonins hem vist com un grup d'amics passa les tardes dins del tramvia número 2 que hi ha al costat de la plaça Nova. Faci fred, ploqui o faci sol ells són allà, conversant tranquil·lament. Són els Amics del Tramvia i estan preparant els actes de celebració d'una efemèride molt important: el 75è aniversari de la posada en funcionament de la línia de tramvia d'Argentona a Mataró. Un tramvia que els més grans recorden amb nostàlgia i els més petits disfruten veient els seus pares o avis recordant aquells anys que, carregats de calma, agafaven aquest mitjà de locomoció per anar a la capital del Maresme. Uns pares o avis que ens expliquen com es barrejaven sense problema obrers que anaven a treballar amb senyors de Barcelona que anaven a la seva torre d'estiueig o les bones relacions que tenien els clients amb els tramviàries. Un esperit de convivència impensable avui en dia a la línia regular d'autobusos.

Avui en dia és poc freqüent pujar a l'autobús i veure com tothom parla entre uns i altres i, encara menys, veure conductors que es relacionen amistosament amb els clients. I és que ja se sap, els temps canvien i cada vegada les persones mirem més per nosaltres. Però una nit d'octubre de l'any 65 un fort aiguat es va endur d'una revolada el somni vermell de molts maresmencs. 37 anys de funcionament, 37 anys de records i anècdotes al costat del tramvia. Qui sap si algun dia Argentona podrà recuperar-lo, de la mateixa manera que ho ha fet Barcelona. Veure els cotxes vermells restaurats trepitjant rails pel centre del poble fins a la Font Picant és el somni dels Amics del Tramvia i de ben segur que de molts argentonins. Segons ells ajudaria a revitalitzar la vila i aportaria molt de turisme. Veurem si el somni algun dia es podrà fer realitat.

Carta de l'alcalde

Estic molt satisfet d'haver presidit un govern fort i estable a partir d'un acord de col·laboració, sorgit d'una voluntat i un esperit negociadors, i que ha permès formar un equip que ha anat a una. Un govern que ha actuat amb una visió estratègica i a llarg termini, tot resolent també els problemes del dia a dia.

ALD

Ganes, il·lusió i sentit de la responsabilitat

Ha estat un gran honor i una enorme satisfacció haver estat l'alcalde d'Argentona en aquests darrers quatre anys. He afrontat aquesta etapa amb una enorme il·lusió i amb la màxima dedicació i treball per tal de contribuir a millorar Argentona.

A la primera Carta de l'Alcalde d'aquest període ja vaig dir que la millora d'Argentona en tots els àmbits era la nostra finalitat. I que això significava la necessitat de perfeccionar la política i la gestió municipal. Implicava una millora en el funcionament de l'Ajuntament per tal de modernitzar-lo i aconseguir que actui amb més eficàcia, eficiència i actitud professional. Suposava, també, una millora en la relació entre el govern i els/les vilatans/vilatanes basada en la transparència, la màxima informació, el diàleg i la comunicació.

Estic molt satisfet d'haver presidit un govern fort i estable a partir d'un acord de col·laboració, sorgit d'una voluntat i un esperit negociadors, i que ha permès formar un equip que ha anat a una. Un govern que ha actuat amb una visió estratègica i a llarg termini, tot resolent també els problemes del dia a dia. Un govern que ha pres decisions i que ha fet moltes coses per anar millorant Argentona.

He procurat ser l'alcalde de tots els vilatans i vilatanes d'Argentona i estar sempre a la plena disposició de tothom. M'he esforçat per complir de manera estricta el paper institucional com a alcalde de totes les persones. Espero haver-ho aconseguit, tot i que sóc plenament conscient de la dificultat o impossibilitat de fer content a tothom en totes les ocasions.

El meu objectiu era i és molt clar i he buscat aconseguir-lo des del mateix dia 3 de juliol de 1999 quan vaig prendre possessió del càrrec: treballar per millorar Argentona, treballar per l'augment del nivell i la qualitat de vida de tots els ciutadans i ciutadanes de la vila. I ara ho continua essent exactament igual. Tinc les mateixes ganes, il·lusió i sentit de la responsabilitat de treballar per continuar millorant Argentona en els propers quatre anys. Espero, doncs, poder-vos continuar saludant des d'aquesta mateixa secció a partir del proper número del Cap de Creus.

L'alcalde, Antoni Soy

Cartes dels lectors

L'actuació a Can Doro

Srs., la carta que l'Ajuntament d'Argentona m'ha adreçat personalment com a sotasignat del manifest d'oposició a l'enderrocament i modificació de Cal Guardià, Font de Sant Domènec i els seus voltants, mereix l'agraïment per la gentilesa de la informació i consideració personal a la qual no s'està acostumat venint d'una institució pública.

En qualsevol actuació urbanística el més difícil de poder indultar sempre són les parets. És la part física que barra el pas a la concreció del projecte global. El racionalisme econòmic s'imposa.

Can Doro ja va ser, al seu dia, un exemple de fets consumats. Calia allisar abans no es desperdessin les sensibilitats, i així es va aconseguir trencar aquella unitat estètica que, junt amb el que ara es vol fer desaparèixer, personalitzava inconfusiblement aquest tros del carrer Gran.

El nucli antic de la nostra vila té pocs exponents arquitectònics de renom. El traç popular de les seves construccions, particular i identitari, crea aquest argentonisme que podem perdre si de mica en mica ens anem menjant aquesta estructura cohesionada pel fer dels anys.

Si no posem la sensibilitat davant la racionalitat, tant en l'àmbit públic com privat, ens anirem abocant a una despersonalització irreparable, convertint qualsevol espai d'actuació, en un indiferent indret d'extraradi de ciutat o poble d'impossible identificació.

Crec que mereix el mateix grau de respecte el tracte de la policromia d'una imatge romànica, la rehabilitació de la pintura d'un retaule gòtic o el trencadís de qualsevol dels nostres grans modernistes com la creació dels cors dels nostres pobles. Tots són testimonis "vivents" d'un passat que ens ajuda a comprendre i millorar el nostre avui.

En tot cas ja en tenim prou amb els testimonis constants de l'agonia dels casals de Can Comalada, i Can Carmany, per posar uns exemples.

Masia de Can Doro, enderrocada fa pocs anys sense cap rebombori.

Al lema de la Casa Gran "millorar per conservar" potser li seria més escaient la inversió de l'ordre de les paraules; deixant-ho per: "conservar per millorar". Penso que hi veuríem ben implícita la intencionalitat prioritària de preservació i potenciació de tot allò que és autèntic, irrepetible i definitori de la personalitat de la nostra vila.

Ben cordialment,

Joan Ramon i Ferrer

Can Doro

Argentona, Can Doro, el fons de la qüestió! La remodelació dels centres antics hauria de començar per l'enderroc? Crec que hauria de començar adaptant-los mitjançant un estudi fet per professionals i especialistes de centres històrics per tal que modifiquessin i valoressin el conjunt, preservant segons criteri tot el que calgués i, si es donés el cas, exclouent el que sobrés. Tot fet basant-se en l'eficàcia de fer lligar tot conjunt arquitectònic afectat amb l'entorn que l'envolta, per mantenir així el més important de tot: l'harmonia global!

No és del tot clar el projecte de Can Doro en mans d'Argentona Projectes. Hi ha moltes suspi-

càcies de com realitzarà l'obra. Manca informació i una maqueta a escala i proporcions. El dia 9 març al migdia es va debatre al Centre Parroquial sobre el Pla de Remodelació de Can Doro. Una qüestió que preocupa la majoria dels vilatans, com va preocupar durant molts anys el problema de la Sala i de la Font Picant que avui, gràcies a l'actual consistori, està en vies de solució. Referent a Can Doro, molt abans del projecte actual es van plantejar infinitat de propostes per maquillar aquell espai vulnerat per un enderroc aberrant fet per manca de sensibilitat, ara fa uns vuit anys. Per aquell fet hi ha alguns altres... Hi ha molta por per un fet consumat! La pregunta vox populi és: quins són els interessos de la promotora darrere d'aquest pla urbanístic? Segons la taula rodona, l'actual projecte de Can Doro no és del tot clar! La remodelació es pensa fer d'esquena a l'entorn de la plaça de Vendre; no està previst preservar la masia del segle XVI adossada darrere Can Gallemí; a la plaça que es vol fer al davant del nou ajuntament no hi entrarà el sol a causa de l'ombra ocasionada pels apartaments; i aquests, a causa del pàrquing, sacrificuen una millor estètica del conjunt arquitectònic. I gairebé s'exclou, per minimitzar-lo, un símbol d'Argentona: la Font de Sant Domènec. El nostre poble va recuperar les aigües en una data històrica: el 2 d'agost de 1883, en aquella cèlebre Tapapous que va fer cercar l'aigua en un nivell més baix. Aquest és el motiu de les escales de la font actual!

Penso que tot és un problema de sentiments. No obstant la polèmica, penso que tothom vol el millor per Argentona i segur que es trobarà la millor solució.

Joan Pannon

Les cartes dels lectors es poden lliurar a Ràdio Argentona fins al 26 de maig del 2003 i han de tenir una extensió màxima de 1.600 caràcters. La redacció es veu amb el dret de no publicar-les, en cas que l'extensió sigui superior. L'escrit també es pot enviar a través d'e-mail a l'adreça: radio@argentona.com

Nota: El consell de redacció ha decidit que les cartes dels lectors amb contingut polític hauran d'anar signades.

Cartes dels lectors

Els nens li tenen por

Sóc veïna d'Argentona, i mare de dos fills. El passat dia 5.02.03 el meu fill petit (de 12 anys) va anar a la biblioteca amb el patinet i com que no l'hi van deixar entrar, va demanar, si us plau, al noi que està de guàrdia si l'hi podia guardar. El noi li va dir que sí però que no s'hi acostumés perquè la propera vegada li trencaria el patinet a l'esquena.

Vaig anar a parlar amb ell perquè em donés la seva versió i m'ho va confirmar. No és la primera vegada que passa una cosa així. A un altre nen li va dir que es tragués la gorra perquè si no l'hi graparia al cap. Em sembla que no són maneres de parlar als nens, algú hauria de parlar amb ell (sembla un "poli" de discoteca).

Francisca Sánchez

L'Argentona oblidada

Vegetació desbordada, inundacions amb cada pluja, rates passejant-se impassibles davant la presència de l'ésser humà, nits a les fosques... No, no estic parlant d'un país subdesenvolupat, no, ni de cap barri d'un país en crisi o guerra, parlo, senzillament, d'un lloc oblidat, ignorat durant els anys de govern i només recordat quan s'apropen les hipòcrites promeses electorals, o quan l'arribada del termini de pagament dels impostos municipals fa recordar als de l'Ajuntament que Argentona és una ciutat de més de 10.000 habitants.

És fàcil situar aquest descuidat indret, a només 3 quilòmetres d'un centre que creu que l'Argentona de les reformes acaba allà on comença la carretera del Cros i el polígon industrial Nord. Parlo del Cros perquè és on visc, però igual que les innombrables deficiències creixen dia a dia allà on és Can Garí, ho fan també a les altres perifèries de la centralitzada Argentona. Mentre que al centre el pressupost (i els impostos) es disparen per la reconstrucció de la Sala, al Cros la brutícia i els desfasats jardins ocupen zones d'esbarjo envaïdes pels rosegadors més coneguts, les rates.

Només em queda dir que mai renegaré de ser argentoní, sempre que a mi i als meus veïns se'ns tracti com a tals.

José Sola

La quinta del 48 informa

El proper 29 d'abril a les 21 hores a la granja La Formiga d'Argent, carrer Dr. Farrero, 16, tel. 93 797 00 71, tindrà lloc una reunió a la qual poden assistir tots aquells que aquest any hagin fet o hagin de fer els 55 anys, per tal d'organitzar els actes de celebració de la nostra festa.

Pep Famadas

Un altre Can Doro és possible

L'Espurnall, col·lectiu de joves d'Argentona, ens oposem al "Projecte de Can Doro" i a l'enderroc que suposa, i apostem per una rehabilitació debatuda per la gent. Així doncs, donem suport a la Plataforma en Defensa del Centre Històric, una plataforma de persones diverses, totalment desvinculada de qualsevol partit polític.

El "Projecte de Can Doro" és una operació urbanística descaradament especulativa que l'Ajuntament vol tirar endavant peti qui peti. Pretenen vendre'ns-la com un mal menor inevitable que no costarà ni un duro al poble.

El govern municipal s'omple la boca (i ens omple les bústies) de "democràcia" i "participació". Curiosament, aquest projecte, a més de no haver-lo debatut públicament, l'han maquinat d'amagatotis del poble.

Com que primava el criteri econòmic, el projecte s'ha elaborat d'esquenes a la gent. Evidentment, els pisos que hi volen plantar no són per a nosaltres, els i les joves, condemnades a l'exili d'un poble on cada vegada hi tenim menys cabuda (entre altres coses, perquè l'habitatge és

inaccessible). En nom de la descongestió, volen clavar-hi un aparcament soterrani, el qual emboïllarà més el trànsit al centre del poble i impossibilitarà un futur carrer Gran com a zona de viants. La bandera social del projecte és un Casal d'Avis (equipament indiscutiblement necessari), que col·locaran en un lloc encimentat i ombrívol.

Si s'arribés a dur a terme, aquesta maniobra significaria un cop de puny a la identitat col·lectiva d'Argentona. Una identitat que, com a joves, ens sentim nostra i volem continuar definint i redefinint, al costat de tothom d'Argentona. D'un temps ençà, hom intenta desplaçar-la imposant una identitat aliena: la identitat de l'Argentona-dormitori de disseny, on viure sigui un privilegi (en comptes d'un dret) i comprar un plaer (en comptes d'una necessitat), on "l'equilibri tradició-progrés" converteixi el poble en un zoo d'aborígens que facin exhibicions folklòriques als visitants. Una identitat que alguns (pocs però poderosos) volen per a Argentona i de la qual no ens sentim participants.

Col·lectiu Espurnall

Agraïment a la gent gran

L'Àrea Bàsica de Salut d'Argentona vol fer arribar, a través d'aquesta publicació, el nostre agraïment més sincer a totes les persones majors de 69 anys que desinteressadament han col·laborat en el treball de recerca que està portant a terme l'ABS del nostre poble, destinat a conèixer els factors que afavoreixen un envelliment sa de les persones grans. Volem destacar la comprensió, paciència i amabilitat de la nostra gent gran que ha participat en aquest projecte.

NOTA COMCA

Per fer qualsevol suggeriment o queixa us podeu adreçar als diferents membres de la Comissió de Mitjans de Comunicació Públics d'Argentona (COMCA): Emili Amargant, Joan Boba, Maria J. Castillo, Lluís Garcia, Miquel de Moragas, Lluís Serra o Isabel Sunyer.

FE D'ERRATES

En la notícia del passat número dèiem que en el nou conveni entre l'Ajuntament i la Creu Roja, aquesta entitat deixava de ser el servei d'assistència domiciliària. Rectifiquem per dir que la Creu Roja fa prop d'uns deu serveis d'atenció domiciliària i la resta són assumits per la treballadora familiar de l'Ajuntament.

La nova Font

“Té una actuació molt poc agressiva amb l’espai, és a dir, que manté la situació actual i el jurat ha considerat que aquesta proposta és d’una gran delicadesa, té una gran voluntat d’integració amb l’espai i una gran adequació amb la topografia de la zona”, així descriu l’alcalde de la vila, Antoni Soy, la proposta que s’ha fet amb el primer premi del concurs d’idees per restaurar la Font Picant. Soy destaca que ha resultat guanyadora d’entre les vuit idees que es van presentar a concurs: “És una proposta amb la qual hi havia unes passeres de fusta que enriqueixen la circulació entre els diferents àmbits del conjunt de la Font i permetrà disfrutar molt més del paisatge si es tira endavant. Es millora l’espai de la Font i fa l’entorn més acollidor, i proposa edificis de planta baixa molt integrats amb el territori, amb construccions molt lleugeres i que poden ser adaptades a molts usos”, continua Soy. L’arquitecte municipal, Ricard Domènech, ens fa cinc cèntims de la proposta guanyadora: “Parteix d’una intenció de recuperar la Font Picant amb els seus elements substancials i una integració del seu entorn paisatgístic immediat. Els nous elements definidors per organitzar es fonamenten amb escalinates i rampes que es van distribuint per tot l’àmbit. Pel que fa a la intervenció a la Font es limita a una recuperació”.

Aquest esbós, que firma Escudé i Muncunill, s’ha endut els 1.500 euros del primer premi, mentre que el segon premi ha estat per al projecte “El Parc de la Font Picant” (1.125 euros) presentava un gran mur d’escullera i el tercer per a “La Font de tots” (750 euros), proposava un ombracle i un amfiteatre. El més votat, però, va ser el projecte “AFAC”, que va aconseguir 66 dels 141 vots totals. En aquest aspecte, Antoni Soy ha dit que és normal que en aquest cas jurat i vilatans no hagin coincidit ja que era molt com-

L'antic Ajuntament va acollir l'exposició dels projectes.

plex poder observar els continguts veritables dels treballs. “Hem buscat un equilibri entre la tradició del que era la Font Picant i noves formes de fer-la atractiva i confortable”. Segons l’alcalde, que un sigui guanyador no vol dir que es desaproveixin les bones idees dels altres: “Això pot enriquir el projecte i hem de veure les diferents possibilitats que existeixen i a partir del pressupost buscar

subvencions en entitats públiques i privades”.

La regidora d’Urbanisme, Montse Brugal, va quedar contenta amb la decisió presa ja que la proposta guanyadora “és de molt la millor i la que s’integra més bé a l’entorn”.

El projecte guanyador té un pressupost de 663.839 euros (uns 110 milions de les antigues pessetes) i proposa la construcció de tres edificis: un pavelló petit de benvinguda de 60 m2, una escola de natura de 300 m2 i un alberg amb 50 places. “Ara es tractarà d’aprofundir més en el projecte i valorar si és més convenient un alberg o una escola de natura”, deixa clar l’alcalde.

A partir d’ara, els arquitectes guanyadors es posaran en contacte amb l’Ajuntament per mirar de conjuntar altres possibles idees que es destaquessin en la resta de propostes.

Mesos després d’haver caigut finalment a mans del poble, l’Ajuntament vol posar fil a l’agulla per tal de recuperar l’esplendor i l’encant de la Font Picant. El primer pas fet pel consistori ha estat la convocatòria d’un concurs d’idees prèvies per remodelar l’emblemàtic espai argentoní. Després que el poble votés i de les reunions entre tècnics del consistori i de la Generalitat la idea guanyadora va ser el projecte AFDA, obra d’Escudé i Muncunill Arquitectura i Urbanisme SL.

RECORDS ENTRE RAILS

"Jo tinc uns records molt agradables. Ja que l'utilitzava per anar a col·legi i feia quatre viatges diaris. S'hi anava molt bé i ens trobàvem tots els amics." D'aquesta manera recorda Sidru Prats, membre dels Amics del Tramvia, els seus viatges amb el tramvia.

El passat. Continuem recordant, però fem-ho des del principi. Al segle XIX Argentona va viure una important transformació econòmica gràcies al descobriment de diverses fonts d'aigües amb propietats curatives. Unes fonts que, acompanyades de la bellesa dels paratges de la vila, van atraure empresaris interessats a obrir hotels i balnearis i com a conseqüència es va convertir en un dels centres d'estiueig preferits per famílies benestants de Barcelona i Mataró. D'altra banda, l'absència de fàbriques al poble, obligava molts argentonins a desplaçar-se a treballar a Mataró, amb la qual cosa entre estiuejants i obrers van generar un flux important de desplaçaments entre Argentona i Mataró. El problema era que els camins que comunicaven les dues poblacions veïnes estaven en molt mal estat, fet que es va agreujar quan l'any 1898 es va enfonsar el pont de la carretera sobre la Riera d'Argentona. I és que en aquella època no existia cap tipus de transport regular entre les dues poblacions i l'única manera d'anar de Mataró a Argentona i viceversa era llogant unes tartanes. És per això que es volia buscar una solució i la millor idea era la d'un mitjà ferroviari. El primer projecte que es va començar a treballar a finals del segle XIX, principis del XX, va ser el de

posar un tren des de Mataró a Granollers. Un projecte, però, que no va tirar endavant per culpa de la manca d'interès de les dues companyies que en aquella època explotaven els ferrocarrils. Davant el fracàs d'aquesta temptativa l'any 1915 es va pensar en un altre tipus de transport, però que no deixava els rails: el tramvia. El projecte que intentava unir de nou Mataró amb Granollers va més endavant i fins i tot es reconstrueix el pont de la Riera, però

El tramvia número 4 passant pel pont de la riera d'Argentona. Any 1935.

Els tramvies número 2, 3 i 1 el dia de la inauguració de la línia, el 27 de maig de 1928.

finalment no arriba a bon port.

En Fortí i en Gaillard. En tots aquests projectes hi va jugar un paper molt important el comerciant argentoní Eduard Fortí i Soler, que tenia diversos interessos econòmics en què aquest tramvia passés per Argentona perquè això comportaria més clients als hotels i balnearis argentonins.

A més Fortí pensa que si s'aconseguien un mitjà econòmic fins i tot la gent del poble i els obrers el podrien usar. Però l'home clau perquè finalment Argentona disposi de tramvia és Antoni Gaillard. Aquest químic resident a Montgat i estiuejant a Argentona tenia ja certa experiència amb aquest mitjà de locomoció, ja que havia posat en marxa el tramvia de

El diumenge 27 de maig de 1928 s'inaugurava la línia del tramvia d'Argentona-Mataró. Durant 37 anys set cotxes de color vermell es van encarregar d'unir les dues poblacions fins que l'any 65 les fortes pluges que van caure a Argentona van destrossar el pont de la Riera. En el tramvia s'ajuntaven argentonins que tornaven de treballar amb estiuejants de Barcelona que venien a gaudir de la tranquil·litat del poble, o mataronins i maresmcencs que anaven d'excursió a la Font Picant. 75 anys després, els Amics del Tramvia han volgut recordar aquells temps organitzant diversos actes al voltant de l'històric mitjà de locomoció.

van permetre que la companyia "Tramvia de Mataró a Argentona S.A." (més endavant TRAMASA) inaugurés la via el 27 de maig del 1928. Per fi, Argentona i Mataró estaven comunicats per un mitjà de transport ràpid, econòmic i confortable. Segons Joan Lladó, president dels Amics del Tramvia, poder anar amb aquest mitjà de transport era un luxe: "ens anava fabulós per anar a treballar. Menys un any que hi va haver un aiguat i es va endur el pont de la Riera i vam haver d'anar a treballar a peu durant una setmana". En el tramvia era fàcil que coincidissin dues classes socials ben diferenciades:

dera. Tot i que tenia 15 seients, s'hi podien acumular perfectament més de 100 persones. "A vegades molts no pagàvem perquè al cobrador no li donava temps de passar a cobrar a tothom abans d'arribar a Mataró."

Relació amb els treballadors. El fet que l'empresa TRAMASA fos una empresa petita amb personal de Mataró i Argentona i que en aquella època tothom es coneixia, va fer que la relació entre usuaris i personal fos molt bona i la gent s'estimava molt els empleats. "Hi havia un conductor que reparava rellotges i molts de nosaltres n'hi vam donar perquè ens els arreglés", diu en Joan Lladó. En Sidru també guarda a la memòria quan els conductors pujaven a casa seva (al costat de la plaça Nova) a prendre un suc o un cigaló, "que això no vol dir pas que agafessin el tramvia beguts".

Anècdotes. El tramvia va conèixer personatges curiosos com en "Persianes", un municipal de Mataró "que feia el reglament a la seva manera. Era capaç de posar-se en un encreuament i fer les indicacions totalment equivocades i fer passar cotxes i tramvia alhora. Per sort el van posar a l'oficina perquè hi hauria hagut 200 morts", ironitza en Sidru, que també parla d'una anècdota: "sortint del cine Clavé a Mataró, vaig pujar al tramvia d'estranguis i no se'm va acudir res més que tocar una palanca de darrere que el va desfernar. I ja tens el tramviaire i el cobrador venint a arreglar-ho, i sort que ho van solucionar abans d'arribar a una corba". O qui no recorda algunes curses que feien alguns conductors: "A vegades els tramviaires feien carreres amb la gent que anava amb bicicleta a veure qui arribava abans", recorda en Joan Lladó.

Incidents. Tot i que les avaries del material no eren freqüents, els descarrilaments, les topades amb altres vehicles i els atropellaments es van anar succeint. La veritat és que els vianants no prenen gaires precaucions i caminaven tranquil·lament pel carrer mentre passava el tramvia, de la mateixa manera que tam-

Els tramvies 3, 1 i 6 passant per davant del Sant Crist. Any 1958.

La família Fortí. Any 1953.

Montgat-Tiana l'any 1916. L'1 de juliol de 1917, Gaillard redacta amb l'enginyer Josep Jener el primer projecte de la línia entre l'estació de tren de Mataró i Argentona. Després de molta paperassa el 13 de setembre del 1926 començaven les obres de la construcció de les vies. Unes obres que van portar una mica de cua però que

els senyors de Barcelona que venien a la seva torre d'estiueig i els obrers del poble que anaven a treballar a Mataró. Però lluny de portar problemes, la convivència entre estiuejants i obrers va ser molt bona, com recorda en Sidru Prats: "Al tramvia ja hi anàvem una colla junts i ens barrejàvem amb altres però no passava res. Anàvem molt apretats i la manera que no sentíem la pudor de suor era fent petar la xerrada. Era igual si anava a 10 per hora que a 30. Ens ho preniem bé". I és que era habitual veure el tramvia ple a vessar. El fet de ser l'únic transport públic en una època on els cotxes eren un privilegi d'uns pocs, feia que en cada trajecte el tramvia s'omplís fins a la ban-

Els Amics del Tramvia d'Argentona en plena acció.

poc s'hi fixaven gaire les persones que anaven amb cavall o carruatges, cosa que obligava els maquinistes a multiplicar la seva habilitat. A més, les inclemències del temps sempre afectaven d'una manera o altra al tramvia tot i que no l'acostumaven a aturar. En els dies de pluja havien de tirar sorra de la platja per reduir les patinades. "Si estava el terra sec paraven més o menys allà on volien però si estava moll no sabies mai on podies parar", diu en Sidru, que recorda que els conductors patien molt per aturar el vehicle.

Els problemes que van tenir amb el pont que travessava la Riera van ser constants: "era baix i quan queia una mica de pluja s'ho enduia tot. Si plovia de manera normal no afectava en el transcurs habitual. Quan feia un tro sí que se n'anava la llum", explica en Sidru.

Als anys 50, amb l'augment de cotxes que circulaven pels carrers, el tramvia va rebre crítiques, sobretot des de Mataró, perquè molestava el trànsit. "A la que va sortir el 600 i la gent ja tenia vehicle de locomoció propi el tramvia va quedar obsolet, a més que mai es va fer una reforma. Quan va morir en Fortí va morir el tramvia", matisa en Sidru.

Final. Tot i que potser el tramvia no hauria durat gaire més, la forta tempesta que va caure a la zona la nit del 8 al 9 d'octubre de 1965 va precipitar el seu adéu. La forta pluja caiguda va desbordar la Riera i es va endur el pont, a més d'inundar-se les cotxeres. Això va provocar la interrupció immediata del servei, que es va restablir provisionalment amb autobusos. La recuperació de la xarxa de tram-

vies hagués suposat un fort esforç econòmic que ningú va voler assumir, tancant així una època.

L'any 1989, vint-i-quatre anys després de la desaparició del servei, l'Ajuntament d'Argentona adquiria el cotxe número 2. Després d'un any de treball dur i voluntariós a càrrec dels Amics del Tramvia, el 21 d'abril de 1991 es va poder inaugurar la reconstrucció d'aquest cotxe, que descansa al costat de la plaça Nova.

Els Amics del Tramvia han volgut homenatjar el 75è aniversari de la posada en marxa de la línia amb diversos actes. Es començarà amb la descoberta d'una

placa commemorativa al mateix tramvia el dia 27 de maig, on seran presents diverses autoritats, antics tramviars i familiars de la família Fortí. Del 14 al 21 de juny a la plaça Nova s'instal·laran unes vies i un petit tramvia per poder-hi pujar i a l'antiga Fàbrica Velcro hi haurà una maqueta de 25 metres i fotografies històriques i peces del tramvia. Durant la resta de l'any es faran xerrades i un concurs de pintura. Els Amics del Tramvia, però, tenen un desig davant d'aquest aniversari: que s'instal·li un petit tramvia amb un recorregut d'uns 200 metres quadrats a la renovada Font Picant.

Dalt del tramvia...

Alfons Güell

Quan el tramvia de Mataró a Argentona va arribar per primera vegada a la plaça Nova, jo tenia 12 anys, i no n'havia vist mai cap de la vora; però en trobar-me aquell dia amb un carruatge d'aquella mena parat i buit davant meu, vaig voler esbrinar com funcionaven les rodes. I per fer-ho millor m'hi vaig posar a sota, ajagut. Tot d'una varen sortir d'un bar el conductor i el cobrador, i com que ja era l'hora de sortida s'hi varen enfil·lar i... si no arriba a ser que algú em va veure i es va posar a cridar que no arrenquessin jo hauria estat la primera víctima d'aquell nou mitjà de transport.

Quan en tenia 14, cada dia a dos quarts de set del vespre amb en Jaume Clavell, el seu germà Leandre, en Francesc Domènech, en Pere Espelt, jo i algú altre que no recordo agafàvem el tramvia per anar a l'Escola d'Arts i Oficis de Mataró a classes de dibuix i pintura. Com que ens quedaven uns minuts abans no obrissin, entràvem a ca l'Oms i menjàvem algun pastís que no costés més de 15 o 25 cèntims, ja que el pressupost no donava per més.

Durant aquella quaresma varen "inventar" el pastís de peix, fet amb salmó, espinacs, pinyons i panses, regat amb una mica de xerès, que precisament a aquella hora sortia del forn, cosa que motivava que molta

gent n'anava a comprar. Però aquests valien 60 cèntims. Rumiant, rumiant, vàrem decidir anar a peu a Mataró, però no caminant, sinó corrent. A les sis i vint vam sortir del poble carretera avall, passant per la carretera vella, vàrem creuar la Riera entre els dos ponts i aviat vam començar la pujada pel Sorrall. Però fillets! Aquella costa ens va aixafar. Un cop a dalt, cap als Burots, passant pels Salesians, ja se'ns va fer massa llarg el camí i el pobre Jaume Clavell, que estava delicat d'un pulmó, ja no podia més. Agafant-lo de la mà, ara un ara l'altre el vàrem anar arrossegant fins parar davant la pastisseria en el mateix moment que hi arribava el tramvia. Havíem guanyat la cursa i el pastís!

I als 16 anys, una nit en l'últim tramvia el conductor i nosaltres volguérem jugar a cartes. Amb l'ajuda d'un cartell que deia "a encerrar" que ens feia de taula, sobre els genolls. En enfil·lar la carretera després de passar els Burots el conductor posava una marxa molt curta, tancava les portes i començava la partida. El tramvia, després de circular tot el trajecte a cegues, s'aturava tot sol a la plaça Nova. Si la partida estava començada ningú baixava fins que havíem acabat. El conductor, sol, conduïa després el tramvia fins a les cotxeres, i nosaltres cap a casa.

Antoni Soy (Entesa), Ferran Armengol (CiU), Montse Brugal (PSC), Fede Ureña (PP).

Llistes i projectes

L'Entesa per Argentona. 10 novetats presenta l'Entesa en la seva candidatura. La més destacada, la de Cristina Navarro. L'actriu i titellaire argentonina relleva com a número 2 de la formació independent a la regidora Margarida Colomer que abandona la primera línia política situant-se en una simbòlica dissetena plaça, tancant gairebé la llista. "La Cristina és un gran fitxatge. Aporta moltes idees, entusiasme, vitalitat... és un regal per Argentona". Els altres dos edils, Jordi Pinart i Mateu Piñol, continuen com a tres i quatre, en una formació electoral que situa l'exregidor Pep Famadas i Soler com a 5, i al director d'INEF, el metge i cirurgià Mario Lloret com a 7. "Aspirem als màxims vots possibles, per continuar millorant Argentona", diu Soy. Les seves propostes principals són: nou centre cívic-casal d'Avis al costat de l'Ajuntament; pacte local per la millora i pacificació del centre urbà (can Doró, Velcro, plaça de vendre i carrer gran); promoció d'habitatges socials; revisió del Pla General d'Urbanisme; i acabar els projectes ja començats (Sala, Polisportiu, Font Picant, Escola Les Fonts, Consultori Sant Miquel del Cros...).

PSC. Àmplia renovació també a les files socialistes. Un altre regidor, Lluís Viladell, s'allunya de les primeres places (passa del 2 al 7 per petició pròpia) i el seu company de consistori, Joan Vaquer, serà qui vagi just per darrera de Montse Brugal. El tres serà Vadó Casas, una altra gran novetat. La llista, segons la candidatura a l'alcaldia, representa un ampli ventall d'edats i de territoris. "Hem buscat recollir totes les sensibilitats de diferents maneres de viure a Argentona. El Lau Pera viu a Madà, el Nicasio Basagoitia al Cros, la Júlia Pausas a les Ginesteres, en José Flores i la Magda Álvarez a can Raimí". Entre els punts del pro-

grama hi ha per exemple l'habitatge social (augmentar les vivendes disponibles i potenciar sobretot la possibilitat del lloguer); les noves tecnologies (fer-les accessibles a tothom); i un urbanisme sostenible. Quan se li pregunta per les expectatives de resultat electoral, Brugal té clar que la fita és guanyar per convertir-se "en la primera alcaldessa de la història d'Argentona i també en la primera socialista en arribar al màxim càrrec del govern local".

CiU. Ferran Armengol encapçala l'operació de canvi a Convergència i Unió. Després de convèncer Francesc Espadero, Armengol ha pogut tirar endavant amb la remodelació dels primers llocs de la llista. Cap dels actuals regidors (Casabella, Julià, Espadero i Molist) tindrà opcions de continuar a l'Ajuntament. Aquests deixen pas al comerciant Marcel Lladó (2), i a la professora Maria Lluïsa Navarro i el tècnic informàtic Enric Ureña que també estaran en posicions preferents. En un petit avanç del programa, el cap de CiU resalta els següents aspectes: la revisió en pro de consens dels projectes de can Doró i la Velcro, desencallar el Pla General d'Urbanisme,

fer habitatge social, i una nova oferta educativa i de serveis. Quant als comicis en si, Armengol està convençut que les majories absolutes són difícils, per tant l'objectiu de CiU és aconseguir el nombre suficient de regidors per formar govern i renovar Argentona.

PP. Tant Fede Ureña com Eduardo Luján continuen al capdavant de la llista del PP. Els dos regidors són les cares més visibles d'una candidatura amb força modificacions en què s'hi apunten entre d'altres Juanma Moraleda, Esteban Sánchez, i el Dani Rus. El PP acudeix a la cita electoral amb l'objectiu d'incrementar la seva presència al consistori amb la feina feta des de l'oposició com a aval. El programa del PP, és segons el cap de llista, Fede Ureña, un contracte amb els vilatans. Aposten per polítiques de servei a les persones, i per un sistema modern de finançament i amb menys impostos. Entre els seus projectes: un nou casal d'Avis amb assistència domiciliària, centre obert i centre de dia; una zona lúdico-esportiva (camp de gespa, viabilitat del cobriment de la piscina...); millorar el microubanisme (parets, carrers, voreres, parcs infantils...); i l'habitatge social pels joves.

GRÀFIC HISTÒRIC DE LES ELECCIONS

1979	Regidors	Vots	1983	Regidors	Vots	1987	Regidors	Vots
CUPA	5	1112	CE	3	719	PSC-PSOE	4	941
CAI	6	1223	CIPA	2	500	CiU	7	1785
CiU	2	585	CDA	2	488	AP	1	301
			CiU	6	1525	IC	1	405
						CDS	0	93
1991	Regidors	Vots	1995	Regidors	Vots	1999	Regidors	Vots
IC	1	240	CiU	6	1636	PP	2	681
AA	3	835	PSC-PSOE	3	1041	PSC-PSOE	3	1104
PEC	0	181	ERC	1	498	ENTESA	4	1156
PSC-PSOE	2	708	IC-EV	1	500	CiU	4	1357
CiU	6	1417	PP	2	579			
ERC	1	272						

Alcaldes: 1979: Jordi Suari (CiU), CUPA. 1983: Josep M Gallifa (CiU). 1987: Esteve Canal (CiU). 1991: Jordi Suari (AA), PSC, ERC, IC. 1992: Joaquim Casabella (CiU), PSC. 1995: Joaquim Casabella (CiU), ERC. 1999: Antoni Soy (L'ENTESA), PSC.

La paraula renovació és la que més s'han aplicat els quatre grups amb representació municipal de cara a la cita del proper 25 de maig. Alguns més, altres menys, han introduït canvis en les seves respectives llistes de candidats. Entre les promeses electorals, apareixen qüestions coincidents com la de l'habitatge social, el pla general d'urbanisme i el nou casal d'avis.

MARC DURAN

Fèlix Rosa al costat d'un dels seus cavalls pels quals professa una gran passió.

CANDIDATS A L'ALCALDIA 2003

Agrupar Argentona

Agrupació Argentona es presenta a les properes eleccions amb l'objectiu de donar un major servei a les urbanitzacions i defensar un model de poble tradicional allunyat de la influència de les grans capitals. La nova força, liderada per l'empresari Fèlix Rosa, es defineix com a independent. Entre els seus principals punts programàtics: la millora de la neteja i la vigilància als veïnats, la promoció de l'habitatge social de lloguer i la protecció del petit i mitjà comerç al casc urbà.

Fèlix Rosa va venir a Argentona buscant la tranquil·litat, els plaers de la vida de poble, propera a la natura, l'antitesi de la seva Barcelona natal. Empresari del sector sanitari i hostaler de 52 anys, Rosa ha acabat resultant el cap de llista d'una nova formació, Agrupació Argentona. "M'agradaria ser més el segon o el tercer, perquè sempre totes les bofetades vénen per al primer, però algú ha d'estar-hi. I com que no em mou cap interès personal, penso que no faig res malament." Aquesta iniciativa política no té res a veure amb aquell partit del mateix nom que a principis dels 90 va portar a l'alcaldia Jordi Suari. "La nostra senyera és Argentona, per damunt dels interessos dels partits. No tenim cap ideologia." El passat polític de Fèlix Rosa va directament lligat a Unió Democràtica de Catalunya. Rosa, però, se n'ha desmarcat perquè considera que als pobles no valen les sigles.

Reforçar les urbanitzacions. AA va néixer amb dues idees clares. La primera: defensar els interessos de les urbanitzacions. "Hi ha un sentiment, una preocupació que s'estan dedicant molts diners al centre i molt pocs a la perifèria. Els veïnats se senten deixats de la mà de Déu. Cada urbanització té les seves mancances. No en totes falta el mateix, però per regla general hi ha coses en

comú: manca de neteja, manca de vigilància i d'asfaltat dels carrers." La segona: preservar la identitat pròpia d'Argentona. "Volem mantenir la imatge de poble que té, i no buscar una imitació de Barcelona que sembla ser la línia que s'està portant, fer grans edificis, requalificar terrenys, com passa a Mataró".

Habitatge, comerç i ajuts escolars. Tot i la seva vocació de potenciar els serveis als veïnats, Agrupació Argentona també treballarà per al casc urbà. D'entrada vol fomentar habitatge social per donar opcions als joves a quedar-se a viure a la vila. "La nostra idea va més encaminada al fet que sigui un habitatge de lloguer que no pas de compra. Pensem que aquest habitatge no ha de servir per especular. I quan la parella tingui els suficients ingressos i vulgui marxar i comprar una altra propietat ja ho farà. Però no especulant i guanyant diners amb la primera que li vam donar. Un cop es decideixi a fer una compra, aquesta primera parella deixarà pas a una altra parella." També té previst recolzar el sector del comerç. "Ara hi ha una tendència a les grans superfícies, a abaratir els preus de la matèria. Nosaltres som partidaris de protegir el comerç que ja té Argentona. Per tant, això que està tan parlat que a la Velcro

pot anar-hi un Mercadona o una gran superfície, hi estem totalment en contra. Aquest poble és un poble que atrau molta gent, que està molt reconegut a Catalunya. Però crec que li falta ajudar el comerç. Que la gent vingui per l'elaboració casolana del pa, de les botifarres... promoure la pagesia i el producte propi d'aquí." D'altra banda, en ensenyament AA promet ajudar les famílies a pagar tots els llibres i material escolar que necessitin, i en esports, pretén cobrir la piscina municipal, entre altres coses.

Referèndum per la Sala. En declaracions a Ràdio Argentona, Rosa va dir que un altre dels problemes a resoldre és el de l'aparcament al centre. "Això va lligat amb la solució de la Sala, un problema de difícil solució. Per nosaltres, la solució és fer un referèndum a tot Argentona: sabent el que costarà la Sala, des d'ara fins que acabi, que ho sàpiga de veritat, un pressupost real, i després consultar què vol fer el poble. Hi ha molta gent que creu que és millor enderrocar-la, fer-la nova i construir un pàrquing a sota, i d'altres continuar-la tal com va". Pel que fa a la llista, el número 2 serà el president de l'Associació de Veïns de les Ginesteres, Robert Subirón. La resta representa totes les urbanitzacions i també el casc urbà.

CANDIDATS A L'ALCALDIA 2003

Assumpta Boba es presenta per primer cop com a cap de llista a unes eleccions municipals i ho fa sota les sigles d'Esquerra Unitària. Amb un passat socialista a les esquenes i essent un dels caps visibles de la Plataforma en defensa del centre històric, aquesta geògrafa de professió, comença ara una nova aventura política. Té les idees clares: la seva opció és una alternativa a l'esquerra actual i els seus principals eixos d'actuació el Pla General d'Urbanisme i Sant Miquel del Cros.

Marcant el territori

Assumpta Boba va néixer fa 43 anys a Sant Jaume de Traià en el si d'una família de pagesos. De petita volia ser secretària però va acabar treballant en el ram de les arts gràfiques. Als 25 anys va entrar a la Universitat on es va llicenciar en Geografia, i en concret, va especialitzar-se en geografia urbana. Des de fa 10 anys dona classes a l'escola de policia de Mollet del Vallès on ensenya als agents a conèixer el territori. Ha estat professora associada a la Universitat i està elaborant una tesi doctoral sobre l'evolució urbana de Mataró des del 1956 fins l'actualitat. Una tesi que de moment, haurà d'aparcar per donar pas a la carrera electoral.

La seva vida política va començar a les files del PSC on hi va estar militant durant 20 anys i on fins i tot, un cop va anar a les llistes en el vuitè lloc. Però el desencís, les eleccions internes per escollir Almunia i Borrell i la manera com es va produir la marxa de Mateu Piñol, van provocar que a l'hora de renovar el carnet, Boba digués no al partit.

Després d'un temps desvinculada d'aquest món ha tornat amb força al capdavant de la llista d'Esquerra Unitària.

Des de fa uns mesos el nom d'Assumpta Boba sona pel poble, i no pas per una qüestió política sinó més aviat social. La

seva persona està estretament vinculada a la Plataforma en defensa del centre històric. Per fer callar les males llengües, s'afanya a desmentir que hagi utilitzat la problemàtica de Can Doro per treure'n profit polític.

Sant Miquel del Cros el principal objectiu. El veïnat del Cros és un dels eixos del programa electoral d'EU. Assumpta Boba no entén com després de 20 anys, el Cros continua estant "abandonat" i considera que és "inadmissible que els habitants d'aquesta zona s'hagin de barallar per aconseguir una bombeta al carrer".

A l'hora de valorar la tasca realitzada pel govern, Boba considera que "ha fet poca cosa, però que ho ha sabut vendre molt bé, com és el cas de la Sala i la Font Picant".

Un regidor, com a mínim. Aconseguir majoria absoluta serà complicat, i a EU en són conscients. El seu objectiu és treure un regidor, una fita que no consideren gens complicada. Per sortir necessiten prop de 300 vots i creuen que els aconseguiran fàcilment.

En aquesta aventura política Boba no està sola, l'acompanya, Xavier Nieto en el càrrec de coordinador de la comissió de

govern de la candidatura. Sobre els noms que formaran la llista, aquests es desconeixen. L'única cosa que se sap és que el número 2 serà de Sant Miquel del Cros.

EU, les sigles d'Esquerra Unitària. Després de barrejar diverses opcions i de certa polèmica sobre quin nom havia de dur el partit, finalment s'han decantat per EU, com a sigles d'Esquerra Unitària. Segons Xavier Nieto s'ha elegit aquesta opció "perquè dona sensació d'unitat i pluralitat, ja que la gent que integra la candidatura no és només d'Esquerra Unida i Alternativa. Es tracta d'una candidatura alternativa a la tendència actual que aglutina l'esquerra progressista i radical que no està d'acord amb el govern d'ara". Nieto afegeix que aquesta decisió no té res a veure amb la polèmica encetada fa un temps, quan el partit s'havia de dir Esquerra Unida. Aleshores, el vicepresident d'Iniciativa-Els Verds Jaume Bosch i el representant d'Esquerra Unida i Alternativa, Joan Josep Nuet van signar un manifest a través del qual desautoritzaven la llista d'Assumpta Boba. Tot i això Nieto afirma que el canvi respon a una opció política i per si en quedés cap dubte, afegeix que aquest nom és una marca electoral registrada des de fa mig any.

COSES DE LA VILA

Ríos repeteix

José Ríos torna a fer el doblat per equips en guanyar amb Adidas el Campionat d'Europa i d'Espanya de Cros. La contribució de Ríos al conjunt va ser excel·lent: quart a l'Europeu de Jaén (Andalusia) i segon a l'estatal d'Ortuolla (País Basc). Ríos va entrar en el primer lloc enganxat de la mà del seu company Alberto Garcia. En canvi, en l'estatal individual a Eivissa, l'atleta argentoni va decebre amb una actuació per sota del seu nivell. Amb inesperats problemes físics, Ríos va acabar el desè.

La Primitiva toca a Argentona

3, 4, 8, 9, 11 i 47. Aquests són els números guanyadors de la Loteria Primitiva que el dijous 20 de febrer va donar 964 mil euros, uns 160 milions de pessetes, a un argentoni, encara avui desconegut. L'Administració de Loteria de la vila va segellar una de les tres butlletes guanyadores de tot l'Estat. Els seus propietaris no saben qui ha estat l'afortunat i creuen que no ho sabran mai. Només tenen dues dades: l'aposta va ser mínima i es va fer a mà. A l'hora d'espècular tenen en compte que els números són molt baixos. És per això que creuen que la combinació la podria haver fet un nen petit o bé una àvia que hagués posat l'edat dels seus néts. Aquest no és el primer cop que l'Administració de Loteria d'Argentona dona un premi tan elevat. L'any passat va repartir 600 mil euros en la Loteria Nacional.

Obres al carrer Dolors Monserdà

La segona quinzena de febrer van començar els treballs de construcció d'un nou clavegueram al carrer Dolors Monserdà. Les obres, que afecten el tram

Estat de les obres al Dolors Monserdà.

comprès entre Sant Ferran i la plaça de Vendre, posaran fi als problemes ocasionats per les aigües pluvials. Les obres de construcció del nou clavegueram servirán també per netejar el subsòl del carrer Dolors Monserdà. Un cop s'hagi sanejat, s'hi posarà un paviment especial molt adequat a l'entorn urbanístic. També s'aprofitarà per soterrar el màxim de línies aèries de telèfon i de llum. L'objectiu d'aquest soterrament és reduir l'impacte visual que causa el cablejat aeri d'aquesta zona. Per culpa de les obres no es pot circular per aquest tram i el trànsit de vehicles que baixa per Dolors Monserdà s'ha desviat pel carrer Santa Sofia o pel carrer del Puig i Sant Narcís. D'altra banda, l'Ajuntament d'Argentona ha renovat l'enllumenat del tram comprès entre el carrer Mestre Falla i la carretera de Vilassar de Mar. S'ha canviat el cablejat soterrat i les columnes de llum d'una zona on la instal·lació estava molt mal·mesa.

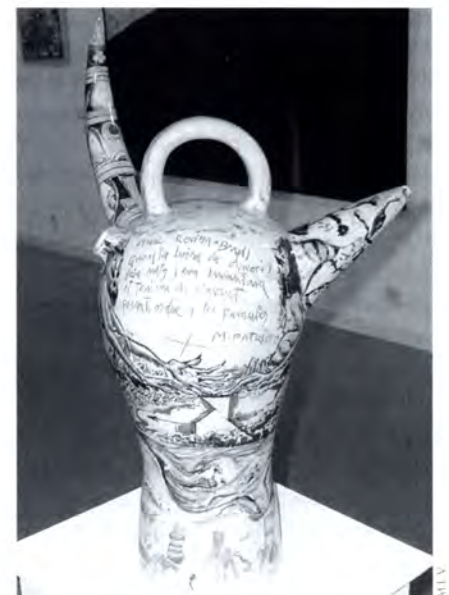
Solidaris amb El Salvador

L'Ajuntament d'Argentona ha aportat 14.800 euros en dos projectes solidaris a El Salvador i Guinea-Bissau. Es tracta de dues iniciatives vehiculades a través del Fons Català de Desenvolupament i que responen a la política del Govern de promocionar la dona, l'educació dels joves i l'autosostenibilitat. D'una banda s'han atorgat prop de 4.700 euros al projecte

"Construint Governabilitat per a Dones a El Salvador". Aquesta iniciativa neix de l'alcaldia de San Salvador i impulsa la integració i formació de les dones del poble a través d'uns tallers organitzats per les funcionàries, regidores i alcaldesses. D'altra banda, s'ha atorgat més d'1 milió i mig de pessetes per finançar el projecte de reconstrucció de l'Hospital de Pneumologia de Sant Egidí a Guinea-Bissau.

Diablers al Museu

El grup d'artistes Els Dimarts del Llimoner va exposar durant el mes de març al Museu del Càntir un recull d'obres relacionades amb la idea del dimoni. Catorze personatges maresmencs del món de l'art, tant plàstic com de les lletres, van oferir una visió personal i subjectiva de la idea i figura del dimoni. L'exposició portava el títol "Non Serviam"-Els dimonis del Llimoner, un curiós nom sorgit de les trobades que aquest grup d'artistes realitzen cada dimarts. Aquest grup de 14 artistes va regalar al Museu un càntir amb la figura del diable que ha realitzat la ceramista Laia Contreras i han decorat conjuntament tots els pintors del grup i que pas-sarà a formar part del fons del Museu.

Un nou càntir per la col·lecció.

Apunts jurídics

Joan Carles Codina
Advocat

Nom i cognoms

El nom és l'apel·latiu mitjançant el qual s'individualitza a la persona i se la diferencia de la resta. D'altra banda, els cognoms vénen imposats per la filiació, és a dir és la filiació, en principi, qui determina els cognoms de la persona.

Per aquest motiu, l'article 54 de la Llei del Registre Civil de 4 de gener de 1977 diu que: "Tratándose de españolas, los nombres deberán consignarse en algunas de las lenguas españolas." Amb la redacció d'aquest article, es dona per finalitzada una etapa de prohibició dels antropònims (nom propi de persona) no castellans. La mateixa llei facilita la substitució del nom propi, imposat amb anterioritat a la seva vigència, pel seu equivalent onomàstic a qualsevol de les llengües espanyoles.

Pel que respecta a Catalunya, la legislació vigent atorga als catalans el dret a l'ús de la forma normativament correcta en català dels seus noms i cognoms i a incloure la conjunció i entre els cognoms. Per tant, aquella persona que estigui interessada a substituir el seu nom inscrit en qualsevol llengua per l'equivalent en català o aranès, (Juan-Joan) ha de fer constar la conjunció i entre els cognoms, (Castellví i Casadellà) corregir la grafia normativament incorrecta del nom (Vicens-Vicenç) o corregir la grafia normativament incorrecta dels cognoms que des del punt de vista lingüístic són d'origen català (Estradé-Estrader). L'única cosa que haurà de fer serà anar al Registre Civil del lloc on està empadronat i demanar que li facin qualsevol dels canvis esmentats. Aquest procediment és un procediment ràpid i senzill.

Llevat d'aquests supòsits més simples: traduir un cognom al català, adaptar un cognom a la grafia catalana o canviar un cognom no català per un de català, entre d'altres, el procediment és llarg ja que requereix la instrucció d'un expedient que ha de resoldre el Jutjat de Primera Instància o el Ministeri de Justícia.

COSES DE LA VILA

120 mil euros per a la Sala

Continuen plovent subvencions per a la Sala Argentona ja que la Generalitat atorgava a unes setmanes 120 mil euros, uns 20 milions de pessetes, per a la rehabilitació d'aquest emblemàtic edifici i pocs dies després s'afegien 36 mil euros, 6 milions de pessetes, concedits per la Diputació de Barcelona. Aquestes subvencions aconseguides s'han de sumar als 47 milions de pessetes obtinguts l'any passat del Fons Europeu de Desenvolupament Regional, el FEDER. Segons l'alcalde d'Argentona ara cal esperar a obtenir l'1% cultural del Ministeri de Foment de l'Estat espanyol.

gentona i que repartien la droga entre altres narcotraficants menors de la comarca.

Després d'un discret dispositiu de vigilància i seguiment, la policia va entrar al domicili de la parella. Els detinguts van ser Houssein Y., un marroquí de 36 anys, i María M. N., una espanyola de 34 anys, tots dos residents a Argentona.

Carnestoltes teatral

Militars, capellans i banquers. Cap d'ells va faltar a la cita amb el Carnestoltes d'Argentona el 28 de febrer passat, i és que el Rei del Carnaval va arribar acompanyat dels tres estaments que dominen el món. Per primer cop en molts anys, el sexe no va ser protagonista del dia més desenfrenat de l'any. El Carnestoltes d'aquest any, però, no va acabar d'anar a l'hora. Tot i els intents dels organitzadors per recuperar la tradició de les comparses i del concurs de disfresses, van ser molt pocs els argentonins que van sortir al carrer disfressats. La festa per als més grans va estar amenitzada pel grup Lucuma Lunch. El que sí que va ser un èxit van ser els actes infantils, com és el cas de la festa que van celebrar les escoles del poble i el carnaval infantil que es va fer el diumenge 2 de març al matí, amb una cercavila a càrrec de la companyia Wuakanaka i un ball final a la plaça Nova.

Més diners per les obres.

Cop anti-droga

Els agents de la secció d'estupefaents del Cos Nacional de Policia van detenir el 20 de febrer a la urbanització Can Cabot una parella de presumptes narcotraficants i va comissar 7 mil pastilles d'èxtasi. Des de feia mesos, la policia nacional investigava una xarxa de drogues sintètiques que importava la mercaderia des d'Holanda i la distribuïa a la comarca del Maresme. El treball conjunt entre la policia espanyola i l'holandesa va permetre descobrir que els principals cervells de l'operació residien a Ar-

Carnestoltes a les escoles.

Per continuar millorant, Argentona necessita l'Entesa

Entesa per Argentona (L'Entesa)

Després d'una existència de fa cinc anys, i amb l'experiència adquirida en el govern de la vila durant aquests quatre darrers anys, hem madurat molt i ja estem plenament consolidats. Sabem que en aquests quatre anys hem fet moltes coses per millorar Argentona, però també que encara ens en queden moltes per fer per continuar-la millorant.

Ara fa cinc anys es va crear l'Entesa, Entesa per Argentona. Som un grup polític de caràcter estrictament local amb l'objectiu de millorar la vila, d'aconseguir que el conjunt dels vilatans i vilatanes tinguem cada dia més i millors serveis, i d'incrementar el benestar i la qualitat de vida de les persones. La millora d'Argentona és el nostre objectiu bàsic i tot el que hem fet, fem i farem s'ha d'entendre en aquest context.

Som un grup polític independent, format per persones que hi participem en tots els casos de manera individual, siguin quines siguin les nostres idees polítiques, socials, econòmiques i culturals. Som, doncs, un grup plural, divers, democràtic, que creu en la llibertat, la igualtat i la solidaritat i en els drets humans per a totes les persones i els pobles. La nostra pluralitat i diversitat ens enriqueixen.

La nostra experiència té punts en comú amb altres grups locals independents de la nostra comarca amb els quals compartim una filosofia, uns objectius i una pràctica semblants: Arenys de Munt 2000, Gent de Llavanes, el Grup d'Esquerres de Vilassar de Dalt en són els exemples.

Després d'una existència de fa cinc anys, i amb l'experiència adquirida en el govern de la vila durant aquests quatre darrers anys, hem madurat molt i ja estem plenament consolidats. Sabem que en aquests quatre anys hem fet moltes coses per millorar Argentona, però també que encara ens en queden moltes per fer per continuar-la millorant. Hem actuat i pensem actuar per una Argentona: de les persones i per a les persones; amb uns serveis públics de qualitat; sostenible i equilibrada; participativa i solidària; emprenedora i pròspera; que funcioni cada cop millor.

I ara ens tornem a presentar davant de totes les persones de la vila, tot demanant-vos que ens feu encara més confiança per continuar millorant Argentona. Tot dient-vos que per anar més endavant necessitem que ens doneu el suport més gran possible per poder tenir la màxima força a l'Ajuntament.

Per continuar millorant, Argentona necessita l'Entesa.

Ja fa quatre anys

Grup Municipal del Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC)

El balanç des del nostre punt de vista és clarament positiu. Certament hauríem pogut fer millor algunes coses, però no amb més interès ni dedicació. Us assegurem que tenim coses per fer. Mai s'acaba la feina per fer d'Argentona el que més volem: un poble acollidor, amb escalf on totes les persones que hi vivim puguem sentir-nos segures i respectades.

Aquest Cap de Creus que teniu a les mans és el darrer abans de les eleccions. Ja han passat quatre anys!!! Són quatre anys en què hem treballat de gust, i que valorem amb satisfacció. Hem dedicat temps i esforç a complir el mandat que vàrem rebre a les urnes, estem contents perquè creiem que hem complert bé.

Hem millorat l'entorn, hem fet propostes noves, la Font Picant i la Sala que ja són dues realitats que avancen. La feina feta ens avala, la cura de camins i boscos, el compliment de les accions de l'Agenda 21. La intensitat del treball a Promoció Econòmica i de la feina d'inserció laboral. L'ampliació i aprofundiment de tasques de serveis socials per als col·lectius que més ho precisen i per fer una societat més igualitària. L'impuls i activitat dels joves al Casal i l'acollida d'activitats joves. Hem millorat carrers, llums, hem procurat nous equipaments, el Cargol Treu Banya, l'escola Les Fonts, el cementiri, l'Arxiu Municipal... A Urbanisme s'ha avançat decididament en totes les qüestions relacionades amb les urbanitzacions, amb totes i cada una d'elles. El balanç des del nostre punt de vista és clarament positiu.

Certament hauríem pogut fer millor algunes coses, però no amb més interès ni dedicació. Us assegurem que tenim coses per fer. Mai s'acaba la feina per fer d'Argentona el que més volem: un poble acollidor, amb escalf on totes les persones que hi vivim puguem sentir-nos segures i respectades. Una vila en què els nostres nens i joves aprenguin a viure d'acord amb les seves necessitats, a ser lliures, cultes i a coniar entre ells i amb les altres generacions i amb les diferents maneres de pensar. És l'Argentona de les persones. És la nostra aportació a un món en pau i el nostre clam continuat contra la guerra, la que dolorosament s'està fent mentre escric aquestes ratlles i contra qualsevol guerra en el món.

Nosaltres us volem assegurar que podeu comptar amb nosaltres. Us demanem que prengueu la vostra decisió pensant en la necessitat que Argentona sigui cada dia més humana, més feliç, més pròspera i més amable. Penseu que cal optar pel MILLOR PER ARGENTONA.

Sense patrimoni

Falta poc per esgotar aquesta legislatura i ens veiem en la necessitat de fer un balanç de la intervenció que hem tingut en el govern durant aquests quatre anys.

El Grup Municipal de CiU sempre ha estat conscient de la problemàtica que ha comportat el govern de L'Entesa-PSC. El treball nostre d'haver estat a l'oposició no és massa agradable, perquè has d'estar al dia a dia del que fa el govern i això comporta presentar en els plens mocions, interpel·lacions i preguntes, sempre mirant que siguin per millorar la nostra vila.

Ens han dit que som repetitius sobre la constància que hem tingut manifestant que volem l'arranjament de carrers, places, neteja viària, enllumenat, etc. Però al final creiem que amb la nostra insistència hem tingut un bon resultat.

Volem recordar que el govern de L'Entesa-PSC té un problema molt important, que és el projecte de Can Doro i la Velcro. Són dos projectes que van paral·lels, si no no seria beneficiós per a l'Ajuntament i Argentona-Projectes.

Esperem que tinguin en compte les propostes que ha posat sobre la taula la plataforma que s'ha creat en defensa del centre històric i de la Font de Sant Domingo, que és la figura més emblemàtica d'Argentona i de la nostra Festa Major.

Creiem que l'actuació de l'equip de govern de L'Entesa-PSC ha tingut un error no deixant participar els grups de l'oposició a l'hora de presentar alguns projectes. S'han venut el patrimoni d'Argentona (ara no en tenim), l'endeutament que vàrem deixar en acabar la legislatura era d'un 16% i avui, segons el regidor d'Hisenda, estem a un 102% sobre un 110% que és el límit. Senyors, qui haurà de pagar aquest endeutament? Sens dubte els argentonins amb les seves contribucions.

Per finalitzar només ens queda donar el nostre agraïment a totes aquelles persones que ens vàreu donar el vostre vot de confiança a les anteriors eleccions de 1999 (militants i simpatitzants), on CiU va obtenir el major nombre de vots i va ser la candidatura més votada. Continuem confiant en tots vosaltres.

Grup Municipal de Convergència
i Unió (CiU)

Creiem que l'actuació de l'equip de govern de L'Entesa-PSC ha tingut un error no deixant participar els grups de l'oposició a l'hora de presentar alguns projectes. S'han venut el patrimoni d'Argentona (ara no en tenim), l'endeutament que vàrem deixar en acabar la legislatura era d'un 16% i avui, estem a un 102% sobre un 110% que és el límit.

Balanç d'una legislatura

El grup municipal popular s'ha caracteritzat per ser una representació totalment municipal, de defensa dels interessos dels ciutadans d'Argentona, tot i representant un partit d'àmbit nacional. Ens avala la tasca de fa més de vuit anys. La presentació de moltes iniciatives per augmentar la qualitat de vida dels vilatans, la defensa, sense partidismes, dels interessos generals de la vila. Per sobre de tot hem demostrat contínuament que la nostra única fita és per la que ens vàrem presentar a les eleccions municipals, treballar per a Argentona i per als argentonins.

Altres, amb sigles d'independents, no han treballat per Argentona i els argentonins. Han treballat sota unes sigles, i en aquestes properes eleccions per fi ho han descobert. Això és enganyar. Jo li pregunto al poble d'Argentona: Què han fet? Heu millorat en la vostra qualitat d'argentonins? S'ha portat a terme el seu programa electoral? Totes les promeses fetes? Quin és el projecte de poble que tant hem sentit? **Necessiten 4 anys més per portar-ho a terme? No senyors, no hi ha temps per més promeses. Hem perdut quatre anys més difícils de recuperar. La seva oportunitat ha caducat.**

Un petit resum de la nostra tasca des de l'oposició. 39 mocions presentades en els plens fins a la data. Propostes que si inicialment l'equip de govern les votava en contra sistemàticament, amb el temps va començar a veure que era difícil anar en contra de coses que eren evidents, i va començar a donar-hi suport (patís de les escoles, parcs infantils, defensor del ciutadà, transport universitari, neteja viària, maltractaments familiars... entre moltes altres). Moltes d'elles encara sense resposta o solució. Així mateix hi ha moltes actuacions al Parlament, interpel·lacions i preguntes de control de la tasca de l'equip de govern i de neguits dels vilatans, tot, sempre per l'interès dels argentonins.

UNA MANERA DE GOVERNAR, quan no hi ha govern i des de l'oposició.

Grup Municipal del Partit Popular (PP)

Per sobre de tot hem demostrat contínuament que la nostra única fita és per la que ens vàrem presentar a les eleccions municipals, treballar per a Argentona i per als argentonins. Altres, amb sigles d'independents, no han treballat per Argentona i els argentonins. Això és enganyar. Jo li pregunto al poble d'Argentona: Què han fet? Heu millorat en la vostra qualitat d'argentonins?

“Des de l’atemptat de l’11 de setembre del 2001 els EUA no han parat en la seva escalada amenaçadora, amb l’excusa de combatre el terrorisme es limiten drets i llibertats i es justifiquen atacs militars indiscriminats (...) per això condemnem qualsevol atac o intervenció militar a l’Iraq que només comportaria més morts i més patiment a la població. Per la pau, aturem la guerra.” Aquesta és una mostra del manifest que l’alumna de l’IES d’Argentona Roser Fernández va llegir al pati de l’Ajuntament Vell un cop acabada la cadena humana que va portar els alumnes de l’Institut des del centre lectiu fins a l’Ajuntament. Un acte solidari que va servir per escalfar motors per al clam unànime contra la guerra que va sentir el món el dia 15 de febrer i que va concentrar més d’un milió i mig de persones en la manifestació de Barcelona.

Moment de la manifestació dels estudiants, el 13 de febrer passat.

Cadena contra la guerra

La planificació. Des de feia dies els alumnes de l’IES d’Argentona, preocupats per les constants amenaces del president nord-americà, van pensar de fer alguna cosa per queixar-se de la situació. D’aquesta manera van decidir fer una cadena humana per la pau que arribaria fins a l’Ajuntament Vell i van convidar tot el poble a afegir-se en aquesta marxa per la pau. Amb el suport dels professors, la majoria d’alumnes del centre van sortir al carrer pels volts de dos quarts de deu per anar-se encadenant de mica en mica. Abans, però, els alumnes de les escoles Francesc Burniol, Bernat de Riudemeia, Sant Miquel del Cros i Les Fonts s’havien sumat a la festa solidària fent cadenes humanes al voltant dels respectius centres, fent dibuixos i altres activitats de rebuig a qualsevol acte bèl·lic.

Amb pancartes contra Bush, contra Aznar pel seu suport a la guerra i proclames reivindicant la llibertat de qualsevol poble, els alumnes de l’Institut van aconseguir en mitja hora arribar encadenats a l’Ajuntament. Feia temps que Argentona

no veia cap manifestació tan participativa i amb un objectiu tan comú.

Un cop reagrupats davant la terrassa de l’Ajuntament Vell, des d’allà Roser Fernández en representació dels alumnes de l’IES va llegir un manifest antibèl·lic i després, alumnes de les escoles Francesc Burniol i Bernat de Riudemeia van portar uns dibuixos elaborats per a l’ocasió. Els discursos des de la balconada es van tancar amb les paraules del professor Javi Moreno: “Avui es demostra que el jovent d’Argentona i de Catalunya té molt clar el que vol i ho defensa organitzadament i d’una forma modèlica”, abans de convidar els alumnes a cridar “Visca l’IES, visca Argentona i NO a la guerra”.

Un èxit. Un cop acabat l’acte, tothom va quedar content de la bona acollida que havia tingut, com és el cas de Miquel Badia, que es mostrava orgullós de ser el director d’un institut tan unit: “La veritat és que hi havia tota una colla d’alumnes que amb el tema de Galícia es van mobi-

litzar i ara han volgut organitzar aquesta cadena humana per la pau que ha estat tot un èxit”. Com també contents estaven els organitzadors de la cadena humana, com explicava l’alumna Roser Fernández: “Amb l’ajuda de tots s’ha aconseguit una cosa sense precedents i molt important. Ha estat un acte en el qual tothom s’hi ha afegit sense nosaltres demanar-ho. Ara el que s’ha de fer és mantenir el que s’ha aconseguit i esperem que la gent es conscienciï i no s’hagin de repetir actes com aquests”.

Per la seva part, l’Ajuntament va aprovar un manifest que censurava la guerra a l’Iraq i que van votar L’Entesa, PSC i CIU, mentre que el PP va votar-hi en contra. Però aquestes queixes no van servir de res perquè finalment el 19 de març va començar la guerra. Les mostres de rebuig han tornat immediatament arreu del món i a Argentona s’ha constituït la Plataforma Aturem la Guerra, que amb diverses entitats i particulars del poble han començat a fer accions contra la política bel·licista de Bush i Blair.

El 15 de febrer passat milions de persones van sortir al carrer de diverses ciutats del món per clamar contra la voluntat de George Bush d’atacar l’Iraq i per dir un NO rotund a la guerra. Dos dies abans, però, els estudiants d’Argentona van mostrar el seu particular rebuig a la guerra organitzant una cadena humana que havia sorgit d’una iniciativa dels alumnes de l’Institut d’Argentona i a la qual es van sumar els altres centres escolars de la vila. Tota una jornada festiva, solidària i reivindicativa com feia anys que no es veia a la vila.

Fa uns mesos, un grup de persones preocupades pel projecte que l'Ajuntament ha dissenyat a la zona de Can Doro recullen firmes per mirar d'aturar-lo. La construcció d'un centre cívic, una nova plaça, la intenció de pujar la Font de Sant Domingo a nivell de carrer i la construcció de nous habitatges no són de l'agrat de la Plataforma en defensa del nucli històric que està lluitant perquè no s'enderroqui el que consideren un patrimoni històric municipal.

“Estava molt intranquil·la amb el que m'havien explicat que el casc antic d'Argentona quedaria malmès i vaig fer escrits a l'Ajuntament i al *Cap de Creus* per expressar el que jo creia que no estava bé. A partir d'aquí hi va haver gent que em va donar suport i em va proposar recollir signatures”. Així explica Lourdes Colomines el naixement de la Plataforma en defensa del nucli històric.

Apolítics. Colomines deixa clar que per sobre de les opcions polítiques hi ha la voluntat per defensar el nucli de la vila: “En la plataforma hi ha diverses maneres de pensar. Nosaltres parlem en nom de tota aquella persona que vol treballar pel poble i vol defensar una cosa seva”.

De mica en mica diversa gent es va anar implicant en la voluntat de treballar per aturar l'enderroc de Can Doro i les masies del voltant i es va començar a recollir firmes. Qui es va implicar amb força va ser Assumpta Boba, geògrafa argentonina que parla així del que es va trobar: “Vaig mirar el projecte i em va fer pànic. És un projecte que vol debastar-ho tot. Es malmet un paisatge històric d'aquestes arrels rurals d'Argentona que encara té al centre del poble. Formalment el projecte és interessant però abans de fer aquest dibuix haurien d'haver pensat com haurien d'anar les coses. Si més no crec que s'hauria d'haver discutit com s'ha fet amb la Sala i la Font Picant, s'hauria d'haver parlat abans i no ara a misses dites, en un moment en que ja tenen compromisos i no volen tirar enrere. I si aquest Ajuntament vol fer això així, passarà a la història com l'Ajuntament que va matxacar el centre històric d'Argentona”.

Dissabtes a plaça. Per això cada dissabte els membres de la Plataforma es posen amb unes taules a Can Doro, explicant el projecte i amb una llista per recollir signatures. Però l'acte més important que ha organitzat fins ara La Plataforma va ser el debat que va fer el 9 de març al Centre Parroquial. En aquest debat hi van intervenir Assumpta Boba, l'arquitecte Fran-

No a l'enderroc

Moment de l'acampada improvisada que es va fer el 5 d'abril.

cesc Albardaner, Quim Brugués en nom de l'Espurnall, Joan Culubret, membre de la coordinadora Argentona contra les Agressions Urbanístiques, i el pintor i restaurador de mobles argentoní Miquel Arnau. Aquest va destacar la bellesa d'aquestes cases històriques, basada en la senzillesa. “Hem de ser conscients del que tenim i que de cases d'aquestes ja se n'han tirat masses a terra i cada vegada en queden menys. El tema no és construir o no, sinó fer-ho amb seny”. Per la seva part, l'arquitecte Francesc Albardaner va recordar que “els errors urbanístics són pecats generacionals perquè afecten moltes generacions i perquè és impossible refer-los”. Per posar un exemple, Albardaner va parlar del nou Ajuntament i va preguntar “qui va ser el bèstia d'alcalde o arquitecte que va permetre fer això?”. Joan Culubret es va centrar en la crítica de l'aparcament que es vol construir: “Promoure que la gent es desplaci al cor de la vila per anar a aparcar, de pacificar el carrer Gran, res de res. El que

farà és augmentar el fluxe de cotxes”.

Alguns dels assistents, però, es van queixar que l'acte era poc democràtic perquè no s'havia convocat a l'arquitecte que va fer el projecte per poder-lo defensar. Oriol Calvo, en representació del Centre d'Estudis Argentonins va explicar que aquesta entitat havia fet un estudi del terreny i es va arribar a la conclusió que el conjunt de cases de Can Doro no té pràcticament cap valor històric.

L'Ajuntament va reaccionar publicant a mitjans de març un tríptic que va arribar a totes les cases del poble i en el qual es recordava detalladament en què consisteix el projecte i totes les millores que suposa.

En el moment de tancar l'edició Lourdes Colomines deia que la Plataforma havia reunit 820 signatures en contra del projecte. El 5 d'abril es va muntar el càmping Can Doro, una paròdia al projecte presentat per l'Ajuntament per ridiculitzar els seus arguments i oferir la possibilitat d'utilitzar l'espai com a càmping.

COSES DE LA VILA

Inaugurada l'Escola Les Fonts

La consellera d'Ensenyament, Carme-Laura Gil, va inaugurar oficialment l'Escola Les Fonts el dia 1 de març. La màxima responsable de l'Àrea d'Educació a Catalunya va visitar les instal·lacions del nou centre escolar, situat al carrer Abat Escarré, acompanyada de la delegada territorial, Aurora Danés. La inauguració de Les Fonts va tenir l'assistència d'un gran nombre de pares i alumnes, ja que l'acte va coincidir amb la primera festa de l'escola. Una festa on no van faltar gegants, tallers, actuacions infantils i una gran arrossada popular. L'Escola Les Fonts, que funciona des de setembre del 2002, és un centre que s'ha aconseguit gràcies al treball conjunt, però sobretot a la insistència de diversos professors i d'un grup de pares i mares interessats en què els seus fills poguessin estudiar al centre de la vila. La seva directora, Paquita Grues, ha fet un balanç positiu d'aquests mesos de treball. L'Escola Les Fonts s'anirà construint de mica en mica. Un cop inaugurat el parvulari, s'espera que aquesta primavera es faci públic el projecte de primària.

Alumnes i professors van reconstruir algunes fonts.

Anna Casabella, campiona

Nou èxit de la taekwondista argentoni- na Anna Casabella. Després dels títols de Catalunya aconseguits en anys anteriors, Casabella es va proclamar novament com la millor lluitadora de la categoria de 13 a 16 anys. La jove de la vila va endur-se el triomf en el campionat disputat a la Mar Bella, a Barcelona, després de tres combats excel·lents. Després de la victòria al Campionat de Catalunya cadet, Casabella es mira el futur amb optimisme tot i que no sap si s'acabarà dedicant professionalment a la pràctica d'aquest art marcial.

Dos policies més

La sessió plenària de març va donar llum verda a la contractació de dos agents de policia per ampliar el cos de seguretat de la vila. Aquest fet permetrà millorar el servei i les condicions laborals dels argentonins. Aquest augment va tenir el suport de la resta de grups municipals. Amb tot, el Partit Popular va puntualitzar que la mesura arribava un pèl tard.

Roben 280 arbustos de la riera de Clarà

La reforestació de la riera de Clarà va patir a principis de març un boicot quan algú va robar 280 arbustos de l'espècie dels alocs. Es tracta d'un tipus d'arbre protegit que té com a objectiu restaurar la vegetació autòctona de la riera. Els motius del robatori no són clars, però des de la Federació d'Agrupacions de Defensa Forestal del Maresme es creu que hi ha alguns brètols en contra de la recuperació d'aquest entorn. Tot i els robatoris, els treballs de restauració continuaran i les plantes robades a Argentona seran substituïdes per unes altres de noves.

Xerrada entorn del Prestige

El comitè de Solidaritat de l'Institut d'Argentona, el mateix que va organitzar una cadena humana contra la guerra a l'Iraq, va preparar al març una conferència sobre la catàstrofe del Prestige. El capità de la Marina Mercant i doctor en Ciències Naturals Joan Zamora Terrés va explicar al Saló de Pedra la veritat sobre el cas Prestige. Davant d'una trentena de joves de l'Institut d'Argentona, Zamora va donar les claus per entendre el perquè d'aquesta catàstrofe mediambiental i va explicar per quins motius el Prestige es va enfonsar. La principal, diu, va ser una fallada estructural. Sobre la decisió d'allunyar el vaixell de les costes gallegues, Zamora afegia que es tracta d'una mesura que només reflecteix una cosa: incompetència.

Clausuren un taller xinès

Els Mossos d'Esquadra i la Policia Local d'Argentona van desmantellar el 20 de març un taller de confecció xinès situat en una casa propera al restaurant Els Caçadors. Dies abans de l'actuació policial, una ciutadana de nacionalitat xinesa va dirigir-se a l'oficina de la policia per denunciar les condicions infrahumanes en què treballava. Curiosament la noia només sabia parlar xinès i duia un cartell penjat al coll on es podia llegir "Mucho trabajo. Explotación". La policia local es va posar en contacte amb el cos de Mossos, que darrerament està desmantellant diversos tallers il·legals al Maresme.

Tres cotxes de la policia autonòmica i dos de la policia local van entrar dins l'habitable i es van trobar amb un recinte depriment i brut i amb unes condicions sanitàries deplorables. En uns 20 metres quadrats hi havia una cuina, un menjador i 10 màquines de cosir molt ròniques. La policia va detenir 5 xinesos que de moment encara no se sap si són il·legals.

COSES DE LA VILA

Soldevila, Maresmenc 2002

L'argentoní Llorenç Soldevila ha estat guardonat com a Maresmenc de l'Any en l'apartat de cultura, un premi que atorga el diari El Punt i Vilaweb. Els lectors de les dues publicacions són els que a través d'Internet o d'una butlleta han escollit les persones i entitats que al llarg del 2002 han sobresortit per la seva activitat. Soldevila competia amb l'actor Jordi Bosch, l'arquitecte Manuel Brullet i els artistes Santiago Estrany i Perejaume. Aquest professor de literatura catalana de l'Institut Alexandre Satorras de Mataró ha estat des de sempre un gran estudiós de la figura de Verdaguier, i a banda de ser coautor d'un llibre sobre la seva figura també és impulsor de l'Any Verdaguier al Maresme.

Consentino guanya la Milla

Més de dues-centes persones van participar a la dissetena Milla Urbana d'Argentona, que es va celebrar per carrers del poble el 23 de març passat. Raul Consentino, del Futbol Club Barcelona, va ser el vencedor de la categoria open masculí; en l'apartat femení la guanyadora va ser Mireia Izaguirre. Al contrari de l'any passat la cursa va tenir participants dins de totes les categories. Tots els participants van rebre com a obsequi un clauer del Museu del Càntir.

La Milla Urbana va aplegar petits i grans amb ganes de córrer.

Balanç del Defensor del Vilatà

El Defensor del Vilatà, Ferran Merino, ha fet balanç de la seva tasca en aquest primer any de funcionament. En el ple de març va fer públics els resultats d'aquests gairebé 9 mesos de feina en què ha rebut 16 queixes, 7 de les quals s'han resolt, 2 s'han denegat, 3 han quedat pendents i 2 més estan en tràmit. Les àrees que més crítiques han rebut són Argentona Projectes, Policia i Serveis. Més en concret, les queixes han anat dirigides a la direccionalitat dels carrers, el soroll de les motos, l'estacionalitat de cotxes damunt les voreres i les deficiències dels pisos promoguts per Argentona Projectes. El mal estat dels carrers també ha rebut moltes queixes, tot i que no estan comptabilitzades en l'informe perquè han estat de paraula. L'horari d'atenció al públic és els dilluns i dimecres de 6 de la tarda a 8 del vespre. El despatx es troba situat al primer pis de l'Ajuntament Vell.

Rigol al Saló

El president del Parlament de Catalunya, Joan Rigol, va visitar Argentona el 4 de març passat per participar en una conferència sobre la societat i la cultura catalana organitzada per Unió de Dones. La conferència s'englobava dins els actes del Dia de la Dona Treballadora, que es va celebrar el dia 8 de març.

Pinart multat per portar el CAT

El regidor d'Hisenda i Habitatge de l'Ajuntament d'Argentona, Jordi Pinart, va ser multat el 21 de març passat a Premià de Dalt per portar l'adhesiu CAT a la matrícula. El regidor argentoní es va quedar totalment sorprès, ja que era la primera vegada que algun agent policial el sancionava per dur el CAT tapant la E d'Espanya. I això que portava l'adhesiu des que va treure el cotxe del concessionari ara farà tres anys. Jordi Pinart no només estava sorprès per l'acció policial sinó també indignat pel lloc on li va passar, a la població natal del president de la Generalitat, Jordi Pujol. Tot i els 96 euros que li han caigut de multa, el regidor d'Hisenda argentoní pensa continuar portant l'adhesiu CAT enganxat a la matrícula com a mesura de reivindicació silenciosa de la identitat catalana.

La tele i el Centru

A principis de febrer, el Centre Parroquial va entrar a formar part de Televisió d'Argentona. Així ho van acordar el president de l'entitat, Pep Alsina, i el director de la tele, Josep Maria Carballes. A partir del conveni firmat els dos ens treballen conjuntament en un projecte que ha de canviar la imatge i la programació de la televisió de la vila. El Centru ha ideat un projecte cultural on tindrà cabuda el teatre, la música, l'espai i els nens. Això sí, sense oblidar la informació. L'entrada del Centru vol millorar la qualitat dels productes i alhora rebre més recursos. El director de Televisió d'Argentona va explicar que la seva funció dins el canal segueix sent la mateixa que abans. Josep Maria Carballes va fundar Televisió d'Argentona l'any 1985. Des d'aleshores l'ha tirat endavant en solitari. A partir d'ara, però, les coses canviaran. D'altra banda, el Centre Parroquial va celebrar el cap de setmana del 28 al 30 de març la Festa de l'Arbre, plantant cinc nous til·lers en el lloc on durant molts anys hi ha hagut les moreres.

FOTOS: C. LLIBES PER L'ASSOCIACIÓ DE VEÏNS DEL CROS

El Cros torna a revivre amb les festes que organitza l'Associació de Veïns.

Gent del barri

“Ens vàrem reunir uns quants veïns i vam comentar que l'Associació de Veïns no donava senyals de vida i vam decidir reemprendre-la de nou”, d'aquesta manera explica Ricard Segarra la recuperació de l'Associació de Veïns del Cros després de cinc anys d'absència. “Ens preocupava la deixadesa general que hi havia al barri. Allà ningú s'encarregava de res, ni de venir a parlar amb l'Ajuntament, ni dels llums, ni de les festes. Fins i tot l'alcalde ens va comentar en la darrera Festa Major del Cros que si no hi havia ningú que s'encarregués de muntar-la seria l'última Festa. Llavors vam reunir-nos cinc o sis persones, però donant veus es va aconseguir un grupet d'onze persones”, diu el nou president de l'Associació, José Sánchez. El següent pas va ser crear una junta gestora i a partir d'aquí es va començar a obrir els papers legals per recuperar l'Associació. Es va fer dimitir els antics presidents que encara estaven inscrits en el llibre d'actes tot i que ja no exercien el seu càrrec. La junta gestora va crear la nova junta, es van fer llistes obertes i es va escollir president, vicepresident, tresorer, secretari i vocals.

Sense representació. Sembla estrany que un barri com el Cros hagi estat cinc anys sense Associació de Veïns, però és així. “El motiu suposo que ha estat el cansa-

ment de la gent en les ganes de fer coses. Suposo que devien tenir més empena quan els membres de l'antiga Associació tenien fills petits. La nova Associació som gent que tenim nens petits i que volem que aquests creixin en un lloc bo, no com fins ara”, aclareix José Sánchez. La intenció de l'Associació de Veïns és començar de nou tal com explica el vicepresident, Ricard Segarra: “Vam dir que si recuperàvem l'Associació ho haviem de fer amb ciments nous i edificar i és el que hem començat a fer. Hem començat per les festes de Nadal i anirem fent. De moment anem de mica en mica”.

Els nous membres de l'Associació, tot i que creuen que el barri patia forces mancances, no creuen que la culpa sigui de l'Ajuntament, segons Ricard Segarra: “L'Ajuntament feia el que legalment li corresponia. El que passava és que al barri hi havia molta gent que pensava que no es feia prou, però és que ningú lluitava per aconseguir més coses”.

El president de la nova Associació creu bàsic mantenir un bon diàleg amb l'Ajuntament: “A la primera reunió que vam tenir amb l'alcalde li vam dir que s'oblidés del que hi havia hagut fins ara perquè diuen que quan s'anava a parlar amb l'Ajuntament es feia amb males maneres. Nosaltres estem disposats a parlar amb l'Ajuntament i que el treball sigui

conjunt de les dues parts i demanant les coses com s'han de demanar”.

La nova junta comença amb ganes i reconeix que hi ha moltes coses a fer, com diu José Sánchez: “L'enllumenat està molt malament, hi ha unes papereres molt perilloses per als menuts, els pàrquings s'inunden quan plou i s'haurien d'arreglar les places. La nostra intenció és arreglar el que dins les nostres possibilitats poguem arreglar perquè la gent visqui millor i des de l'Ajuntament s'està treballant en la millora general del barri”, especifica el president.

Les festes. Un dels principals objectius de l'entitat és recuperar diverses festes. És el cas de la celebració del Nadal al barri, cosa que no es feia des de fa 20 anys o la recuperació de la festa de l'arbre que es va fer a finals de març. L'Associació de Veïns ha creat una Comissió de Festes que treballarà per recuperar aquesta festa i per donar una volta a la concepció de la Festa Major del barri, que se celebra a finals de setembre.

Un dels aspectes destacats és la joventut d'alguns membres de l'Associació. “Si hi ha joventut, hi ha vida”, confessa Ricard Segarra sobre l'Associació de Veïns i anima a tots els veïns del barri a implicar-s'hi i treballar conjuntament per millorar-lo, per “fer un barri on els nostres fills puguin créixer bé”.

Després de cinc anys d'absència el barri de Sant Miquel del Cros recupera l'Associació de Veïns. Una associació que compta amb un seguit de gent que amb moltes ganes i esforços lluita per un objectiu: que el barri recuperi la seva millor cara. Entre les mancances que denuncien hi ha l'enllumenat, la neteja i els pàrquings.

Dins d'un núvol

“És un somni fet realitat i ha superat de llarg totes les expectatives que teníem com a grup. Vam començar sent un grup d'amics i, obligats per les circumstàncies, ens hem hagut de posar les piles i formalitzar la nostra situació com a grup i treballar amb molta més seriositat i amb més ganes”. D'aquesta manera mostra l'argentoní Eloi Aymerich la felicitat que es respira entre els membres dels Aqstics després del seu debut discogràfic amb *Imagina*.

Discogràfica puntera. Els Aqstics han debutat ni més ni menys que amb DiscMedi, una de les discogràfiques puntals del país i que edita els treballs d'artistes com ara Raimon, Els Pets, Tomeu Penya i un llarg etcètera. La relació amb aquesta companyia els ha facilitat el contacte amb un dels millors enginyers de so, Maurizio Tonelli. “És un luxe poder treballar amb una eminència en aquest món com és en Maurizio i totes les nostres idees i els nostres objectius els ha maximitzat. Ell de seguida ens va enfocar i ens va dir el que havíem de fer, per això ens vam haver de posar les piles per arribar a aquesta fita”, explica l'Oriol Alsina, guitarra i cantant del grup, mentre que l'altre cantant i guitarra del grup, Eloi Aymerich, destaca que amb Tonelli han après a ser honestos i “la importància del treball en grup i el sentit de la sinceritat portada a l'extrem”.

Pel que fa a les lletres, els Aqstics toquen temes socials i la realitat que els envolta com ens expliquen ells: “No pretenem fer música excessivament política, preferim enviar un missatge més implícit i que les lletres facin pensar una mica”.

Els Aqstics són un grup ben particular ja que tenen tres veus solistes i una assessora etnomusicològica. L'Eloi Aymerich ens explica en què consisteix aquest estrany paper: “És una persona que ha estudiat una carrera universitària que es diu musicologia i es dedica a assessorar el grup en aspectes tant musicals com socials. És una feina com la d'una tutora, que vetlla i ens recomana com hem d'evolucionar com a grup”. Una evolució que ha dut els Aqstics a renunciar en part a l'essència que el seu nom indica, afegint amb el temps baix, bateria i per-

Els Aqstics ja estan promocionant el seu primer disc.

“És com un joc d'atzar: qui no assumeix riscos mai sortirà afortunat. És com un salt al buit, tenir prou coratge per la por al desconegut”. Aquest és un fragment de la cançó “Però serà” d'*Imagina*, el primer disc dels Aqstics. D'aquesta manera el grup format per joves d'Argentona i de Mataró fan realitat el seu somni disposats, com diu el títol del disc, a fer volar la imaginació i arribar a estar algun dia al costat dels grans músics de la música en català. Imaginar és gratuït.

cussions i canviant, en part, la seva sonoritat. “El problema és pensar que acústic és allò desendollat, o una guitarra acústica, o una veu sola, doncs no. Acústic és tot allò pertanyent a l'essència de la música i les sensacions que se'n deriven”, respon l'Eloi Aymerich. “Hem passat d'uns inicis en què tocàvem com els Gossos, dels quals no renegarem mai, i amb les incorporacions d'en Joan López a la bateria i d'en Pep Terricabres a la percussió han fet que evolucionés-sim cap a un tipus de música diferent i que coexisteixin diversos estils com ara el folk, el reggae, el pop...”, afegeix l'Oriol Alsina.

Els Aqstics van entrar als estudis de gravació Aurha, un dels més importants del sud d'Europa, l'estiu passat i per certs problemes es va anar retardant l'edició fins que va sortir finalment a principis de febrer: “Conjuntar tres veus a l'estudi sempre és més difícil que gravar una veu

solista i per qüestions de calendari vam preferir buscar un estudi on poder enregistrar-les amb més tranquil·litat”, deixa clar l'Eloi.

Skamot Antiaqstics. Abans de treure aquest primer disc el grup argentoní-mataroní va veure com li sortia un crostó anomenat “skamot antiaqstics” que acusava el grup d'embutxacar-se diners de l'Ajuntament d'Argentona, d'autocontractar-se i d'altres suposades irregularitats. Els argentonins no volen fer cas de tot això: “Et sap molt de greu que des de l'anonimat es jugui a fer mal. És molt fàcil anar destruint i inventar-se coses sense contrastar-les”, diu l'Oriol Alsina. Polèmica a part, els Aqstics han anat ja a diverses televisions i ràdios a presentar el seu disc. Aviat els podrem tornar a veure a la caixa tonta amb un videoclip que la discogràfica els ha proposat fer per promocionar el disc.

Lluís S. Morgan

Una masia de rondalla

En el marge dret del torrent del seu nom, s'alça la masia de Can Bellatriu, que diuen arqueòlegs-historiadors que va erigir-se sobre les restes d'una antiga vil·la romana i que a través dels anys s'ha anat arreglant i configurant fins arribar al seu estat actual. Avui els seus camps continuen cultivant-se, alguns en règim d'hivernacle, i els seus horts ara són regats per un pou, l'aigua del qual és extret del subsòl per la força elèctrica, molt a prop d'on la gent gran encara recordem que hi havia una sínia feta anar per tracció d'un ruc que, amb pas pausat, anava seguint el camí del vogi, i per això d'aquell indret en diem "el vògit". Allà era on quedàvem embadalits contemplant el pas rítmic dels catúfols

en el seu anar i venir, avall buits, amunt plens.

Si hi ha alguna masia argentonina que pugui presumir de l'antigor del seu cognom, aquesta és Can Bellatriu. Documentalment fa prop de 800 anys els Bellatriu o Beatriu es feien càrrec del mas. Quasi 8 segles són molts anys, però el cognom dels seus estadants es manté incòlume. Quantes històries, quants fets de joia o de neguit, quantes suors i generacions i generacions amaguen les pedres que formen els fonaments, les parets i cada racó de la masia.

Explicaven els nostres avis que, temps era temps, quan Nostre Senyor anava a peu recorrent el món i demanant caritat, a Can Bellatriu li varen dar acolliment, i

en paga d'això els va prometre que sempre tindrien descendència masculina i que el seu cognom s'aniria perpetuant "in secula seculorum".

No sabem qui, dels nostres avantpassats, va inventar-se, configurar i divulgar aquesta rondalla espúria, bonica i a la vegada tan ben encertada.

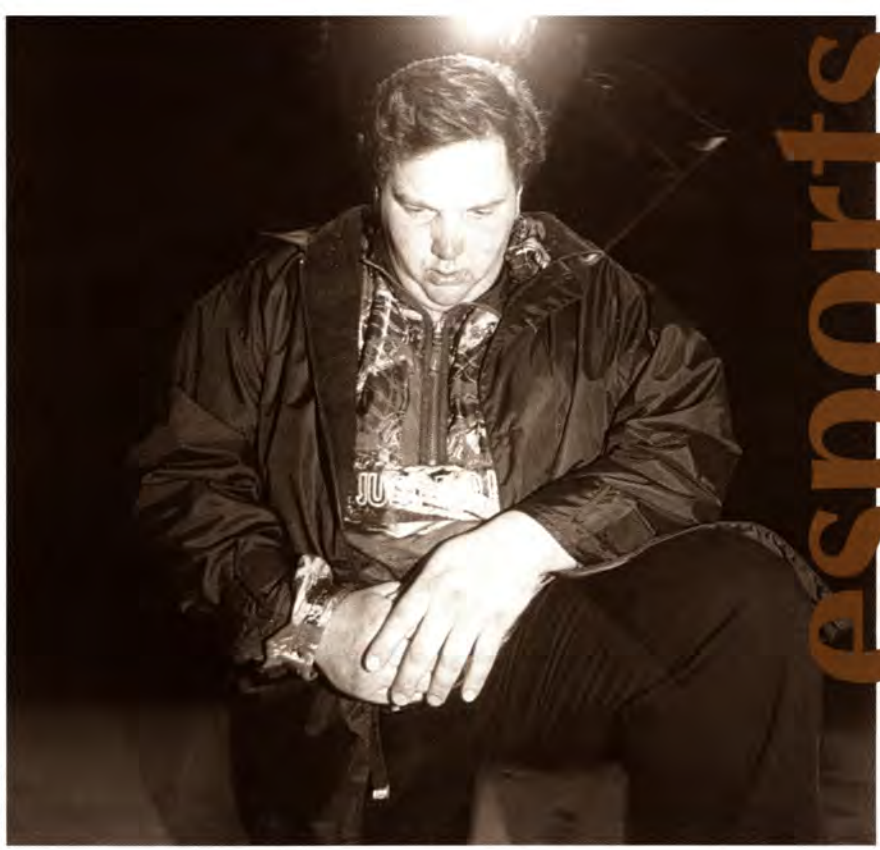
Té una altra cosa la finca que també la fa insòlita en el nostre terme: dintre d'una mina s'hi troba un forat, un avenc tan profund, que diuen els que l'han vist que si hi tires una pedra no arribes a sentir el soroll de la seva arribada a les profunditats. Això deu ser la via, la comunicació interna que uneix Can Bellatriu amb les entranyes més pregones de la nostra mare Terra.

Com un ritual sagrat i impertorbable, tots els jugadors s'agenollen, acoten el cap, tanquen els ulls i resen al seu voltant. Donen gràcies al senyor per poder gaudir de l'esport, i li demanen sort i que no prenguin mal. No és cap pel·lícula, és la seva particular missa, un ofici que, abans de començar cada partit, dirigeix ell, el pare Gary Johnson, l'entrenador ianqui dels Llops.

Nascut a Los Angeles (EUA) va emigrar a principis dels 90 a Espanya, com diu ell, per amor i a Terrassa per treballar. Gary Johnson va arribar l'estiu passat a la vila juntament amb Jordi Ventura arrossegat pels seus excompanyos dels Reds (Aaron Anciones, Patrick Sedney, Dani Maldonado i Alex Meifren) que abans que ell ja havien fet el camí de Terrassa a Argenton. Ell duu aquest esport a la sang i no es va poder resistir a la proposta dels Llops. De fet ell va començar amb vuit anys, i va continuar fins a la *High School*, però amb 17 anys una lesió a l'esquena li va desmuntar tots els plans per anar a alguna universitat. Jugava de *tight end*, i de *line-backer*, posicions que requereixen una gran corpulència. "Sóc corpulent, sí, sí... ara massa i tot... Als Estats Units el futbol americà té molta afició. És un esport que dóna la impressió que és molt bestial, moltes persones grans que es peguen i ja està, però no és així. Hi ha pocs esports que combinin la intel·ligència amb la força, la tècnica, la rapidesa i la sensibilitat."

Speaking good català. El Gary Johnson parla un català gairebé perfecte, amb lògiques reminiscències de la seva llengua materna, sobretot en la pronúncia de les erres i les os. No ens hauria d'estranyar del director d'una escola d'idiomes a Terrassa, un negoci en què per cert darremament grans acadèmies han quebrat. "Jo tinc una escola tradicional... A mi que hagin tancat aquests centres multimèdia m'ha anat molt bé. M'han fet un favor. Ara el negoci va millor que mai." L'idioma no ha estat un problema per implantar el seu sistema de treball a les files dels Llops. "És un grup de jugadors molt durs,

Gary Johnson resa i fa resar els seus homes abans dels partits.

L'àngel guardià

molt experts... Gent com el Berto, el Ferran o el Quim, són molt respectats a tot Espanya. El futbol americà és com qualsevol esport, cada persona té els seus esquemes i una manera de fer les coses. Hem fet canvis en defensa i en atac... encara que hi havia una defensa molt bona, no feia tota la pressió necessària al *quarterback*. No eren coses noves per ells, era simplement canviar el sistema. També hem millorat el joc del *quarterback*." Dues vegades a la setmana es desplaça mitja hora en cotxe per allisonar els seus jugadors. Té una manera especial d'entrenar. No en va, Gary Johnson és l'únic estranger de l'equip argentiní. "Sí, però, per desgràcia no jugo... el problema dels Llops respecte als altres equips és que els estrangers marquen diferències. Nosaltres no tenim això, som un equip complet, juguem bé, però falta aquest jugador que trenqui."

El tercer americà. Sobre la salut del futbol americà a Catalunya i a l'Estat, Johnson és realista. Encara falta molt camí per recórrer per acostar-se al nivell dels ianquis però s'han fet importants avanços. "Va creixent cada any, un equip com els Drags de Badalona tindria un nivell d'universitat petita... Fa 10 anys hi havia un nivell tan baix en aquest país que els jugadors jugaven amb cascos que eren cascos per a xavals de 14 anys als Estats Units. No hi havia material ni persones per entrenar. Realment l'evolució de l'última dècada ha estat bastant impressionant. El que sí que falta és més escoles per als joves i promocionar-ho una mica més". Abans de Johnson ja hi havia hagut un entrenador americà a Argenton: Joe Johnson (temporada 93/94, Primera Divisió, resident a Vilassar), i també un *quarterback* negre: Jamie Davies. *God bless them!*

Entén, parla i mastega futbol americà. Tot i que porta des del 1991 al país, el seu passaport continua sent ianqui. Gary Johnson, un mormó californià resident a Terrassa, s'ha convertit en el fitxatge estrella dels Llops d'Argenton. No juga, no corre, no placa... Ell dirigeix, mana, ordena... i tot en un perfecte català. Johnson és el segon tècnic nord-americà de la història del club local. De moment ja ha dut els Llops a les semifinals de la lliga espanyola. Històric!

**Els nostres clients ens demanen habitatges a la zona d'Argentona.
Si vol vendre el seu pis, torre o casa vingui a Gil Parés.**

ARGENTONA-CAN CABOT: Torre en venda. 400 m2, 800 m2 solar, 7 hab. (1 suite, 2 dobles, 4 individ.), 2 banys, 1 bany aux., cuina office, saló menjador, 2 ambients, terrassa, llar de foc. Assolellat. **276.465,57 € (46.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-CAN BARRAU: Casa nova construcció en venda. Superf. 275 m2, 4 habit. (1 suite, 3 dobles), 2 banys, 1 bany aux., cuina office gran, saló menjador, terrassa solàrium, garatge 4 cotxes, calefacció. **339.571,84 € (56.500.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-CAN FERRATERS: Solar en venda. 730 m2, pla, urbanitzat, edificable per torre a 4 vents, actualment hi ha una piscina edificada, que es podria mantenir. **210.354,24 € (35.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Zona Carrer Gran: Baix en venda. 130 m2, 3 hab. 1 bany, cuina americana, saló menjador, terrassa 40 m2, armaris, calefacció, gas, llar de foc, tanc. fusta bernissada, 2 estudis de 25 m2 cadascun al final del pati. 8Tipus casa). **210.354,24 € (35.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Zona Centre Parroquial: Dúplex en venda. 150 m2, 4 hab.(1 suite, 1 doble, 2 indiv.), 2 banys, cuina nova, saló menjador, traster, terrassa 40 m2, garatge 1 cotxe, ascensor, calefacció, vidres dobles, fusteria int. roure. **300.506,05 € (50.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Zona ambulatori: Pis en venda. 80 m2, 3 hab.(2 dobles, 1 indiv.), 1 bany, cuina amb galeria annexa, saló menjador, terrassa. **168.283,39 € (28.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Zona Ajuntament: Dúplex en venda. 160 m2, 4 hab. (1 suite, 2 dobles, 1 indiv.), 2 banys, 1 bany aux., cuina office, saló menjador amb llar de foc, terrassa solàrium de 40 m2, garatge 1 cotxe, calefacció. **318.536,41 € (53.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Centre: Àtic en venda. 110 m2, 4 hab. (1 suite, 1 doble, 2 indiv.), 2 banys, cuina, saló menjador, traster, terrassa 40 m2 amb vistes, garatge 1 cotxe, ascensor, calefacció, armaris, tancaments d'alumini, fusteria int. roure, balcó. **294.495,93 € (49.000.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-CAN BARRAU: Solar en venda. 175 m2 solar, accessibilitat, urbanitzat. **131.621,65 € (21.900.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Zona Ajuntament: Pis en venda. 70 m2, 3 habitacions (1 doble, 2 indiv.), 1 bany, cuina nova, saló menjador amb balcó, calefacció, vidres doble, fusteria interior de roure. **189.318,81 € (31.500.000.- Ptes.)**

ARGENTONA-Centre: Baix en venda. 75 m2, 3 habitacions (2 dobles, 1 indiv.), 1 bany, cuina americana, saló menjador gran, terrassa 25 m2, calefacció, vidres dobles, fusteria interior roure. **114.192,30 € (19.000.000.- Ptes.)**

MATARÓ-Carrer Pizarro: Dúplex nova construcció en venda. 80 m2, 2 habitacions (2 dobles), i bany, cuina, saló menjador, ascensor, calefacció, vidres dobles, gas, tancaments alumini, exterior. **156.263,15 € (26.000.000.- Ptes.)**

AUTOSERVEI BRESCA

QUALITAT I PREU

BONA COMPRA

GRANS MARQUES EN CONSERVES, VINS,
CAVES, CONGELATS DE VERDURA I PEIX,
FORMATGES, EMBOTITS, PERFUMS,
DROGUERIA, ETC...

- OFERTES DIÀRIES
- SERVEI A DOMICILI
- HORARI DE DILLUNS A DISSABTE DE:
8'30 a 13'30 (matí)
17'30 a 20'30 (tarda)

Carrer Barcelona, 40 • 08310 ARGENTONA

 0,53€	 2,38€	 2,43€	 1,07€
 4,02€	 0,99€	 1,25€	
 0,68€	 0,26€	 3,69€	
 1,45€	 0,95€	 3,59€	 0,76€

OFERTA VÀLIDA DEL 14 D'ABRIL AL 4 DE MAIG DE 2003

TELECOMUNICACIONS
ELECTRÒNICA

SONIELEC S.L.

INSTAL·LACIÓ - REPARACIÓ - MANTENIMENT

ANTENES TERRESTRES I SATÈL·LIT
SONORITZACIÓ DE LOCALS
CIRCUIT TANCAT TV
CABLEJATS D'EDIFICIS
TRACTAMENT I DISTRIBUCIÓ
DE SENYALS ANALÒGIQUES
I DIGITALS

La qualitat
del professional

Feceminte

FEDERACIÓ CATALANA
D'EMPRESARIS
INSTAL·LADORS DE
TELECOMUNICACIONS

C/. MAJOR, 12 - 08303 MATARÓ - Tel./Fax 93 757 14 04

e-mail: sonielec@wanadoo.es - Web: www.sonielec.es.fm

**Realització d'instal·lacions amb
el nou reglament d'infraestructures
de telecomunicacions I.C.T.**

RESTAURANT ELS CAÇADORS

ARGENTONA

CUINA MEDITERRÀNIA

PLATS D'AUTOR

ESPECIALITAT EN PEIX I MARISC

Ctra. Vilassar de Mar, 16

Tel. 93 756 13 21 - Fax 93 756 16 31

www.los-cazadores.com

✉: info@los-cazadores.com

Kràter

Plaça Catalunya, 34
MATARÓ
93 799 09 50
elvideos1@terra.es

www.videokrater.com

Un dels videoclubs més grans de l'Estat.
Hi trobaràs quasi totes les pelis i més
de 10.000 referències en regals de tota mena

Spm systems

INSTAL·LADORS

*Tot per
l'aigua*

PISCINES

AIGUA

ELECTRICITAT

CALEFACCIO

CLIMATITZACIO

ENERGIES ALTERNATIVES

PERFORACIONS

PROJECTES-LEGALITZACIONS

PRODUCTES QUÍMICS

**Un nou concepte
d'instal·lacions!**

Plaça Nova, 6
08310 ARGENTONA

Tel. 93 797 03 57
Fax 93 797 04 67

Horari: de dilluns a divendres, 8 a 1 matí - 3 a 6 tarda

Més de 50 botigues li garanteixen un servei directe a tot Catalunya

Grupo Tomás

Botigues
especialitzades:

PERNILERIES
XARCUTERIES
CARNISSERIES

Carrer Sant Miquel, 8. Argentona

Tres generacions al seu servei

Grupo Tomás,
la qualitat al seu preu just

Servei de repartiment a domicili

Telèfon a Argentona: 93 756 16 68

Horari de botiga: de 8 a 13,30 i de 17 a 20,30 h

Dissabtes: de 8 a 14 h

**Pernil
gran reserva**

60
€ la peça

Val per
6€

**Espatlla gla
Sierra Jamón**

93
€ la peça

Val per
8€

**Pernil gla
Jabugo**

199
€ la peça

Val per
9€

**Espatlla
Sierra Teruel**

30
€ la peça

Val per
3€

**Per una compra
superior a**

50€

en productes de
carnisseria o xarcuteria

Descompte de

5€

Exclusivament aquest producte

Exclusivament aquest producte

Exclusivament aquest producte

Exclusivament aquest producte